

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

L 350

Magyar nyelvű kiadás

Jogszabályok

60. évfolyam

2017. december 29.

Tartalom

I Jogalkotási aktusok

RENDELETEK

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/2391 rendelete (2017. december 12.) az 1059/2003/EK rendelet területi tipológiák (Tercet) tekintetében történő módosításáról 1
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/2392 rendelete (2017. december 13.) a 2003/87/EK irányelvnek a hatály légiközlekedési tevékenységekre vonatkozó jelenlegi korlátozásainak fenntartása és egy piaci alapú globális intézkedés 2021-től történő bevezetésének előkészítése céljából történő módosításáról 7
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/2393 rendelete (2017. december 13.) az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról szóló 1305/2013/EU, a közös agrárpolitika finanszírozásáról, irányításáról és monitoringjáról szóló 1306/2013/EU, a közös agrárpolitika keretébe tartozó támogatási rendszerek alapján a mezőgazdasági termelők részére nyújtott közvetlen kifizetésekre vonatkozó szabályok megállapításáról szóló 1307/2013/EU, a mezőgazdasági termékpiacok közös szervezésének létrehozásáról szóló 1308/2013/EU és az élelmiszerláncsal, az állategészségüggyel és állatjóléttel, valamint a növényegészségüggyel és a növényi szaporítóanyagokkal kapcsolatos kiadások kezelésére vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló 652/2014/EU rendelet módosításáról 15

HU

Azok a jogi aktusok, amelyek címe normál szedéssel jelenik meg, a mezőgazdasági ügyek napi intézésére vonatkoznak, és rendszerint csak korlátozott ideig maradnak hatályban.

Valamennyi más jogszabály címét vastagon szedik, és előtte csillag szerepel.

I

(Jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2017/2391 RENDELETE

(2017. december 12.)

az 1059/2003/EK rendelet területi tipológiák (Tercet) tekintetében történő módosításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen 338. cikkének (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽²⁾,rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) Az 1059/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁴⁾ létrehoz egy közös statisztikai célú területi osztályozást (a statisztikai célú területi egységek nomenklatúrája, a továbbiakban: NUTS) annak érdekében, hogy lehetővé tegye az összehangolt regionális statisztikák Európai Unión belüli gyűjtését, összeállítását és közzétételét.
- (2) A Bizottság a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezettel együttműködésben számos alapvető és releváns területi tipológiát határozott meg az 1059/2003/EK rendelet által létrehozott statisztikai egységek osztályozására.
- (3) Az európai statisztikai rendszer már használja ezeket a tipológiákat, különösen az urbanizáció fokát, amely tartalmazza a nagyvárosok meghatározását is.
- (4) A tipológiák kodifikációjára annak érdekében van szükség, hogy a területtípusokra vonatkozóan egyértelmű fogalom meghatározásokat és feltételeket határozzanak meg, biztosítva ezek összehangolt és átlátható alkalmazását és stabilitást a tipológiákat az európai statisztikák összeállításának és közzétételének elősegítése érdekében. E statisztikai tipológiák nem érintik az uniós szakpolitikák egyes területeinek meghatározását.
- (5) Statisztikai rácsok rendszerét kell alkalmazni a területtípusokkal kapcsolatos számításokhoz és a területtípusok adott régiókhoz és térségekhez való hozzárendeléséhez, mivel a területtípusok az 1 km²-es cellarácsban található népesség eloszlásától és sűrűségétől függenek.

⁽¹⁾ HL C 209., 2017.6.30., 71. o.⁽²⁾ HL C 342., 2017.10.12., 74. o.⁽³⁾ Az Európai Parlament 2017. november 14-i állásfoglalása (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2017. december 4-i határozata.⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1059/2003/EK rendelete (2003. május 26.) a statisztikai célú területi egységek nomenklatúrájának (NUTS) létrehozásáról (HL L 154., 2003.6.21., 1. o.).

- (6) A helyi közigazgatási egységek (LAU) néhány kisebb jelentőségű vonatkozását is egyértelművé kell tenni a terminológia, valamint a LAU jegyzékek tagállamoktól a Bizottsághoz (Eurostat) történő továbbításának egyszerűsítése érdekében.
- (7) A kapcsolódó tagállami fejleményekhez való alkalmazkodás érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el az 1059/2003/EK rendelet I. mellékletében található NUTS-osztályozásnak, a II. mellékletében található meglévő közigazgatási egységek jegyzékének, valamint a III. mellékletben található LAU-k jegyzékének a tagállamok által közölt információknak megfelelő módosítására vonatkozóan. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak megfelelően kerüljön sor ⁽¹⁾. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.
- (8) E rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni a területi tipológiák alkalmazása és az idősorok tekintetében, amelyeket a tagállamoknak továbbítaniuk kell a Bizottságnak a NUTS-osztályozás bármilyen módosítása esetén. Ezeket a végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽²⁾ megfelelően kell gyakorolni.
- (9) mivel e rendelet célját, nevezetesen a regionális osztályozás harmonizációját a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban e cél jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat, az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (10) Az 1059/2003/EK rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 1059/2003/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„1. cikk

Tárgy

- (1) E rendelet létrehozza a közös statisztikai célú területi osztályozást (NUTS) annak érdekében, hogy az Unió különböző területi szintjein lehetővé tegye az európai statisztikák gyűjtését, összeállítását és közzétételét.
- (2) A NUTS-osztályozás az I. mellékletben található.
- (3) A 4. cikkben említett helyi közigazgatási egységek (LAU) kiegészítik a NUTS-osztályozást.
- (4) A 4a. cikkben említett statisztikai rácsok kiegészítik a NUTS-osztályozást. E statisztikai rácsokat a népesség alapú területi tipológiák kiszámítására használják.
- (5) A 4b. cikkben említett uniós területi tipológiák kiegészítik a NUTS-osztályozást a területi egységekhez tartozó típusok hozzárendelésével.”

2. A 2. cikk (5) bekezdését el kell hagyni.

⁽¹⁾ HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

3. A 3. cikk a következőképpen módosul:

a) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A NUTS-osztályozáshoz felhasznált meglévő közigazgatási egységeket a II. melléklet határozza meg. A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 7a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a II. mellékletnek a közigazgatási egységekben bekövetkezett és az érintett tagállam által az 5. cikk (1) bekezdésével összhangban a Bizottsággal közölt továbbított változások alapján történő módosítására vonatkozóan.”;

b) az (5) bekezdés harmadik albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Egyes nem közigazgatási egységek azonban – különösen a szigeteken és a legkülső régiókban – sajátos földrajzi, társadalmi-gazdasági, történelmi, kulturális vagy környezeti körülmények miatt eltérhetnek a fenti küszöbértékektől.”.

4. A 4. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„4. cikk

Helyi közigazgatási egységek

(1) Minden tagállamban a helyi közigazgatási egységek (LAU) a NUTS 3 szintet a területi egységek egy vagy két további szintjére osztják fel. A LAU-szintek közül legalább egy a 3. cikk (1) bekezdésében meghatározott és a III. mellékletben szereplő közigazgatási egység lesz. A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 7a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a III. mellékletben foglalt LAU-jegyzéknek a közigazgatási egységekben bekövetkezett és az érintett tagállam által az 5. cikk (1) bekezdésével összhangban a Bizottsággal közölt változások alapján történő módosítására vonatkozóan.

(2) A tagállamoknak minden év első hat hónapján belül továbbítaniuk kell a Bizottságnak (Eurostat) az előző év december 31-re vonatkozó LAU-jegyzéket, amelyben feltüntetnek minden változást és azt a NUTS 3 régiót, amely alá a helyi közigazgatási egységek tartoznak. A tagállamoknak e jegyzéket a Bizottság (Eurostat) által kért elektronikus adatformátumban kell továbbítaniuk.

(3) A Bizottság (Eurostat) minden év december 31-ig közzéteszi a LAU-jegyzéket weboldalának erre a célra kijelölt részén.”;

5. A szöveg a következő cikkekkkel egészül ki:

„4a. cikk

Statisztikai rácsok

A Bizottságnak (Eurostat) naprakészen kell tartania és a weboldalának erre a célra kijelölt részén közzé kell tennie az uniós szintű statisztikai rácsok rendszerét. A statisztikai rácsok megfelelnek az 1089/2010/EU bizottsági rendeletben (*) meghatározott előírásoknak.

4b. cikk

Uniós területi tipológiák

(1) A Bizottságnak (Eurostat) naprakészen kell tartania és a weboldalának erre a célra kijelölt részén közzé kell tennie az uniós tipológiákat, amelyeket a NUTS- és LAU-szintű, valamint rácsos területi egységek alkotnak.

(2) A rácsalapú tipológiát 1 km² rácsfelbontás szintjén a következőképpen kell meghatározni:

- »városközpontok»,
- »városi agglomerációk»,
- »vidéki rácscellák».

(3) Az alábbi LAU-szintű tipológiák jönnek létre:

a) az urbanizáció foka (DEGURBA):

- »városi térségek»:
 - »nagyvárosok» vagy »sűrűn lakott térségek»,
 - »városok és elővárosok» vagy »közepesen sűrűn lakott térségek»,
- »vidéki térségek» vagy »ritkán lakott térségek»;

- b) városok funkcionális egységei:
 - »nagyvárosok» továbbá azok »vonzáskörzetei»;
- c) tengerparti térségek:
 - »tengerparti térségek»,
 - »nem tengerparti területek».

Amennyiben egy tagállamban egynél több LAU közigazgatási szint van, a Bizottságnak (Eurostat) konzultálnia kell e tagállammal annak érdekében, hogy meghatározza azt a LAU-közigazgatási szintet, amelyhez hozzárendelik a tipológiákat.

(4) Az alábbi tipológiák és elnevezések jönnek létre NUTS 3 szinten:

- a) városi-vidéki tipológia:
 - »jellemzően városi régiók»,
 - »köztes régiók»,
 - »jellemzően vidéki régiók»;
- b) nagyvárosi tipológia:
 - »nagyvárosi régiók»,
 - »nem nagyvárosi régiók»;
- c) tengerparti tipológia:
 - »tengerparti régiók»,
 - »nem tengerparti régiók».

(5) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén egységes feltételeket határoz meg a tipológiák uniós szintű összehangolt alkalmazása érdekében. Ezeknek a feltételeknek meg kell határozniuk azt a módszert, amely alapján a tipológiákat hozzárendelik ez egyes LAU- és NUTS 3 szintű régiókhoz. Az egységes feltételek alkalmazása során a Bizottságnak figyelembe kell vennie a földrajzi, társadalmi-gazdasági, történelmi, kulturális és környezeti körülményeket. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 7. cikkben említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(*) A Bizottság 1089/2010/EU rendelete (2010. november 23.) a 2007/2/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv téradatkészletek és -szolgáltatások interoperabilitására vonatkozó rendelkezéseinek végrehajtásáról (HL L 323., 2010.12.8., 11. o.).

6. Az 5. cikk a következőképpen módosul:

a) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Az I. mellékletben foglalt NUTS-osztályozás módosításait legkorábban három évenként a naptári év második felében a 3. cikkben meghatározott ismérvek alapján kell elfogadni. Mindazonáltal, ha egy tagállamban a közigazgatási szerkezetet jelentősen átalakítják, a NUTS-osztályozás ilyen módosításait rövidebb időközönként is el lehet fogadni.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 7a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e bekezdés első albekezdésében foglalt NUTS-osztályozásnak a területi egységekben bekövetkezett és az érintett tagállam által az e cikk (1) bekezdésével összhangban a Bizottsággal közölt változások alapján történő módosítására vonatkozóan. Az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követő második év január 1-jétől kezdődően a tagállamok által a Bizottságnak (Eurostat) elküldött regionális adatoknak a módosított NUTS-osztályozáson kell alapulniuk.”;

b) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) Ha a Bizottság a 4. cikk szerint felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el, az érintett tagállam a korábban továbbított adatok helyettesítése céljából továbbítja a Bizottsághoz (Eurostat) az új regionális bontás idősorait. Az érintett tagállam az ezeket az idősorokat az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követő negyedik év január 1-jéig továbbítja.

A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén egységes feltételeket határoz meg az idősorokra és hosszúságukra vonatkozóan, figyelembe véve ezen adatok szolgáltatásának megvalósíthatóságát. E végrehajtási jogi aktusokat a 7. cikkben említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.”.

7. A 7. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„7. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottság munkáját az európai statisztikai rendszer bizottsága segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.”;

8. A rendelet a következő cikkel egészül ki:

„7a. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 3. cikk (4) bekezdésében, a 4. cikk (1) bekezdésében és az 5. cikk (4) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2018. január 18-tól kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 3. cikk (4) bekezdésében, a 4. cikk (1) bekezdésében és az 5. cikk (4) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 3. cikk (4) bekezdése, a 4. cikk (1) bekezdése és az 5. cikk (4) bekezdése értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.”

9. A 8. cikket el kell hagyni.

10. A III. melléklet címének helyébe a következő cím lép:

„**HELYI KÖZIGAZGATÁSI EGYSÉGEK**”.

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2017. december 12-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

A. TAJANI

a Tanács részéről

az elnök

M. MAASIKAS

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2017/2392 RENDELETE

(2017. december 13.)

a 2003/87/EK irányelvnek a hatály légiközlekedési tevékenységekre vonatkozó jelenlegi korlátozásainak fenntartása és egy piaci alapú globális intézkedés 2021-től történő bevezetésének előkészítése céljából történő módosításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 192. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamentek részére való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) Az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezménye (UNFCCC) feleinek 21. konferenciáját Párizsban tartották 2015. november 30. és december 12. között. Ezen a konferencián elfogadásra került egy nemzetközi megállapodás (a továbbiakban: a Párizsi Megállapodás), amely az éghajlatváltozás határozottabb, globális keretek között történő kezelését célozza. A Párizsi Megállapodás egyebek mellett egy olyan hosszú távú célkitűzést is meghatároz, amelynek értelmében az iparosodás előtti szinthez viszonyított globális hőmérséklet-emelkedést jóval 2 °C fok alatt kell tartani törekedve arra, hogy az 1,5 °C fokra korlátozódjon. A Párizsi Megállapodás az Unió nevében az (EU) 2016/1841 tanácsi határozattal ⁽³⁾ jóváhagyásra került. A Párizsi Megállapodás 2016. november 4-én hatályba lépett. A Párizsi Megállapodásban meghatározott célkitűzések eléréséhez minden ágazatnak hozzá kell majd járulnia, a részes felek pedig egymást követő nemzeti vállalásokat fognak kidolgozni, közzétenni és fenntartani. Következésképpen a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezet (ICAO) keretében is intézkedéseket kell hozni a nemzetközi légi közlekedésből származó kibocsátások csökkentése céljából.
- (2) A környezetvédelem az Unió előtt álló egyik legjelentősebb kihívás. Az Unió környezetvédelmi célkitűzései az Európai Unió működéséről szóló szerződés 191. cikke szerint: a környezet minőségének megőrzése, védelme és javítása; az emberi egészség védelme; a természeti erőforrások körültekintő és észszerű hasznosítása, valamint a regionális vagy világméretű környezeti problémák leküzdésére és különösen az éghajlatváltozás elleni küzdelemre irányuló intézkedések ösztönzése nemzetközi szinten.
- (3) Az Európai Tanács 2014. október 23–24-i következtetéseiben azt a kötelező célt tűzte ki, hogy a gazdaság teljes egészének üvegházhatásúgáz-kibocsátásában 2030-ig 1990-hez képest legalább 40 %-os csökkenést kell elérni. A Tanács 2015. március 6-án hivatalosan jóváhagyta, hogy ez a vállalás képezze az Unió és a tagállamok tervezett nemzeti vállalását a Párizsi Megállapodás keretében. Az Európai Tanács a 2014. októberi következtetéseiben megállapította, hogy ezt a célt az Uniónak együttesen, a lehető legköltséghatékonyabb módon kell teljesítenie, továbbá hogy ennek érdekében az Európai Unió kibocsátáskereskedelmi rendszerébe (a továbbiakban: uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer) tartozó ágazatokban és a kibocsátáskereskedelmi rendszerbe nem tartozó ágazatokban 2030-ra 2005-höz képest 43 %-os, illetve 30 %-os csökkenést kell elérni. Valamennyi gazdasági ágazatnak hozzá kell járulnia e kibocsátáscsökkentés megvalósításához. A Bizottságnak elő kell segítenie az alacsony kibocsátású mobilitással kapcsolatos bevált gyakorlatok és levont tanulságok tagállamok közötti cseréjét.

⁽¹⁾ HL C 288., 2017.8.31., 75. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2017. december 12-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2017. december 12-i határozata.

⁽³⁾ A Tanács (EU) 2016/1841 határozata (2016. október 5.) az ENSZ Éghajlat-változási Keretegyezménye keretében létrejött párizsi megállapodásnak az Európai Unió nevében történő megkötéséről (HL L 282., 2016.10.19., 1. o.).

- (4) Egy jól működő, megreformált uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer és a piac stabilizálását szolgáló, fejlett eszköz jelenti majd az Európai Tanács 2014. októberi következtetéseiben említett 40 %-os kibocsátáscsökkentési cél elérését szolgáló fő uniós eszközt, amelyet 2020 után is lineáris csökkentési tényező és térítésmentes kiosztás fog kiegészíteni. E rendelkezéseknek összhangban kell állniuk az Unió éghajlatpolitikai célkitűzéseivel és a Párizsi Megállapodás szerinti kötelezettségvállalásaival. Az árverés útján értékesítendő egységek részarányát a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ szerinti százalékos adatként kell kifejezni annak érdekében, hogy javuljon a beruházási döntésekkel kapcsolatos tervezési biztonság, növekedjen az átláthatóság, minimálisra csökkenjen a szén-szivárgás, továbbá egyszerűbbé és érthetőbbé váljon az egész rendszer. A Bizottságnak az 525/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽²⁾ szerinti rendszeres jelentéstétel részeként a 2018. évi támogató párbeszéd kimenetelét is értékelnie kell. A 2003/87/EK irányelv rendelkezéseit rendszeresen felül kell vizsgálni a nemzetközi fejleményeknek és a Párizsi Megállapodás céljainak megvalósítását célzó erőfeszítéseknek a fényében, ideértve többek között a 2023-as első globális értékelést és az ezt követően ötévente sorra kerülő globális értékeléseket, amelyek célja az egymást követő nemzeti vállalások megalapozása.
- (5) Az Unió és tagállamai 1997 óta arra törekednek, hogy nemzetközi megállapodás szülessen a légi közlekedésből származó, üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentéséről, és 2008-ban jogi szabályozást vezettek be, amelynek célja a légi közlekedésből származó éghajlatváltozási hatásoknak a 2005 óta működő uniós kibocsátáskereskedelmi rendszeren keresztüli korlátozása. Az Európai Unió Bírósága a 2011. december 21-i ítéletében⁽³⁾ megállapította, hogy a légiközlekedési tevékenységeknek a 2008/101/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽⁴⁾ szerinti, az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer hatálya alá vonása nem sérti a nemzetközi jogot. Annak elősegítése érdekében, hogy az ICAO keretében előrelépéseket lehessen elérni, az Unió két alkalommal fogadott el az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszertől való, határidőhöz kötött eltéréseket, hogy a megfelelési kötelezettségeket az Európai Gazdasági Térség (EGT) területén található repülőterek közötti repülésekből származó kibocsátásokra korlátozza, egyenlő bánásmódot biztosítva ezzel a légijármű-üzemeltetők útvonalain, azok székhelyétől függetlenül. Az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszertől való legutóbbi eltérés, amelyet a 421/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽⁵⁾ vezetett be, a 2013 és 2016 közötti időszakra vonatkozóan az EGT-n belüli repülésekre korlátozta a megfelelési kötelezettségeket, és a rendszer hatályának az említett rendeletben előírt felülvizsgálatot követő esetleges megváltoztatását helyezte kilátásba az EGT-n kívüli repülőterekre irányuló és az onnan kiinduló tevékenységek tekintetében, 2017. január 1-jétől kezdődően.
- (6) Az ICAO-nak a nemzetközi légiközlekedési kibocsátásokra vonatkozó piaci alapú intézkedéssel kapcsolatos munkája csak az egyik elemét jelenti az azon nem kötelező erejű cél elérésére irányuló intézkedéscsomagnak, hogy 2020-tól megvalósuljon a szén-dioxid-semleges növekedés (CNG 2020), és ennek az intézkedéscsomagnak a légiforgalmi szolgáltatás és a meghajtási technológiák terén való előrehaladással kell párosulnia. A kutatási stratégiák és programok kidolgozásának folytatása kulcsfontosságú az ahhoz szükséges technológiai innováció és üzemeltetési fejlesztések szempontjából, hogy a CNG 2020 célján is túlmutató eredményeket lehessen elérni, és az egész ágazatra vetítve abszolút értékben csökkenteni lehessen a kibocsátást.
- (7) Több olyan uniós szintű intézkedés is elfogadásra került, amelynek célja az európai légtér széttöredezésének megelőzése annak érdekében, hogy javuljon a légi forgalom áramlása és a légtérhasználat ellenőrzése, és ezáltal csökkenjen a kibocsátás. Emellett a tagállamok újfent elkötelezték magukat az egységes európai égbolt koncepciójának végrehajtása mellett, tekintettel a légi forgalom következő években várható fokozódására. A légiforgalmi szolgáltatás terén való előrelépés érdekében fel kell gyorsítani az „Egységes európai égbolt” légiforgalmi szolgáltatási kutatás (SESAR) közös vállalkozás végrehajtását. A hatékonyság növeléséhez és a légiközlekedésből származó kibocsátások csökkentéséhez az olyan egyéb intézkedések is hozzájárulnak majd, mint például a GNSS-rendszer műholdas navigáció céljára való felhasználása, a közös technológiai kezdeményezések – például az I. és II. Tiszta Égbolt közös vállalkozás –, valamint az Unió kutatási programjai, többek között a Horizont 2020 és annak utódai.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2003/87/EK irányelve (2003. október 13.) az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról (HL L 275., 2003.10.25., 32. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 525/2013/EU rendelete (2013. május 21.) az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának nyomon követésére és bejelentésére, valamint az éghajlatváltozással kapcsolatos egyéb információk nemzeti és uniós szintű bejelentésére szolgáló rendszerről, valamint a 280/2004/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 165., 2013.6.18., 13. o.).

⁽³⁾ A Bíróság 2011. december 21-i ítélete, Air Transport Association of America és társai kontra Secretary of State for Energy and Climate Change, C-366/10., ECLI:EU:C:2011:864.

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2008/101/EK irányelve (2008. november 19.) a 2003/87/EK irányelvnek az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének a légi közlekedésre történő kiterjesztése céljából történő módosításáról (HL L 8., 2009.1.13., 3. o.).

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 421/2014/EU rendelete (2014. április 16.) az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról szóló 2003/87/EK irányelvnek egy egységes globális piacialapú intézkedés nemzetközi légi közlekedésből származó kibocsátásokra való alkalmazásáról rendelkező nemzetközi megállapodás 2020-ig történő végrehajtására tekintettel történő módosításáról (HL L 129., 2014.4.30., 1. o.).

- (8) A 2016 októberében az ICAO 39. közgyűlésén elfogadott azon határozat fényében, amely a nemzetközi légi közlekedésből származó, a 2020. évi szint feletti kibocsátások ellentételezését szolgáló piaci alapú globális intézkedés 2021-től való végrehajtásáról szól, az ICAO a tervek szerint 2018-ban szabványokat és ajánlott gyakorlatokat fog elfogadni e határozat kiegészítése és a globális rendszer bevezetése érdekében. A rendszer gyakorlati megvalósításához azonban szükség lesz az ICAO részes feleinek nemzeti szintű fellépésére. Az ICAO-nak is ki kell alakítania irányítási rendszerét, beleértve egy nyilvántartási rendszert is. Ezzel összefüggésben – az ICAO-ban folyó munkának és az ICAO-rendszer gyakorlatba történő átültetésének az elősegítése céljából – 2023. december 31-ig meg kell hosszabbítani a harmadik országokból érkező és oda irányuló repülésekre vonatkozó, az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer szerinti kötelezettségeket érintő jelenlegi eltérés hatályát annak érdekében, hogy össze lehessen gyűjteni az ICAO-rendszer végrehajtásával kapcsolatos szükséges tapasztalatokat, és e meghosszabbítást felülvizsgálatnak kell alávetni. Az eltérés hatálya meghosszabbításának eredményeként az árverés útján értékesítendő, és – a külön tartalékalap terhére is – térítésmentesen kiosztandó egységek összegének arányosnak kell maradnia az átadási kötelezettség csökkentésével. 2021. január 1-jétől kezdődően a légijármű-üzemeltetőknek kiosztott egységek számát évente csökkenteni kell az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer hatálya alá tartozó valamennyi egyéb ágazatra alkalmazandó lineáris csökkentési tényező alkalmazásával, az ICAO-rendszer végrehajtása terén való előrehaladásra tekintettel végzett felülvizsgálattól függően. A felülvizsgálatot a minőségi jogalkotásra vonatkozó iránymutatások maradéktalan tiszteletben tartásával, az összes érdekelt féllel – többek között a tagállamokkal – folytatandó megfelelő konzultáció alapján kell elvégezni. A külön tartalékalapból kiosztásra nem kerülő egységeket továbbra is törölni kell.
- (9) Az egységek árverés útján történő értékesítéséből származó bevételeket, illetve az e bevételek értékével megegyező összeget az éghajlatváltozás Unióban és harmadik országokban való kezelésére, többek között az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentésére; az Unióban és harmadik országokban – különösen a fejlődő országokban – az éghajlatváltozás hatásaihoz történő alkalmazkodásra; az éghajlatváltozás mérséklését és az ahhoz való alkalmazkodást célzó, többek között a repüléstechnika, a légi közlekedés és a fenntartható, alternatív légiközlekedési üzemanyagok területén folyó kutatás és fejlesztés finanszírozására; az alacsony kibocsátású közlekedésen keresztüli kibocsátáscsökkentésre; valamint az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer igazgatási költségeinek fedezésére kell fordítani. Az említett bevételeket kutatási és innovációs célú társfinanszírozásra fordító tagállamoknak különös figyelmet kell fordítaniuk a 9. kutatási keretprogramba tartozó programokra és kezdeményezésekre. Az uniós vállalatok teljesítése szempontjából elengedhetetlen, hogy az 525/2013/EU rendelet 17. cikke szerinti jelentéssel egyetemesen legyen az egységeknek a 2003/87/EK irányelv szerinti elővezetéséből származó bevételek felhasználásának az átláthatósága.
- (10) Az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer környezeti integritásának védelme érdekében meg kell szüntetni azt a kockázatot, amelyet a valamely tagállam joghatósága alá tartozó légijármű-üzemeltetők és egyéb üzemeltetők kötelezettségeinek megszűnése jelent. Következésképpen helyénvaló, hogy az érintett tagállamok által kiosztott egységeket csak akkor lehessen újra felhasználni, ha nem áll fenn az egységek átadására vonatkozó kötelezettségek oly módon való megszűnésének kockázata, amely aláásná az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer környezeti integritását. A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy meghozza az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer környezeti integritásának védelméhez szükséges intézkedéseket. Ezeknek az intézkedéseknek addig kell hatályban maradniuk, amíg a körülmények megváltozása következtében okafogyottá nem válnak.
- (11) Tekintettel arra, hogy a globális piaci alapú intézkedés kulcsfontosságú elemeit még ki kell dolgozni, és hogy az intézkedés végrehajtása a részt vevő államok és régiók saját jogszabályaitól függ, a Bizottságnak rendszeresen jelentést kell tennie az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az ICAO-tárgyalások haladásáról, különösen az ICAO által elfogadott releváns eszközökről – többek között a szabványokról és az ajánlott gyakorlatokról –; a harmadik országok azon intézkedéseiről, melyek célja a globális piaci alapú intézkedés végrehajtása és a 2021 és 2035 közötti kibocsátásokra való alkalmazása; az annak érdekében tett erőfeszítésekről, hogy nagyratörő és kötelező érvényű intézkedések szülessenek a légiközlekedési ágazat hosszú távú célkitűzésének elérése, vagyis a repülésből eredő szén-dioxid-kibocsátás 2005-ös szintjének 2050-ig a felére történő csökkentése céljából; valamint az egyéb releváns nemzetközi fejleményekről és alkalmazandó eszközökről, például az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezménye és a Párizsi Megállapodás keretében elfogadott, a szén-dioxid-piacról és a szén-dioxid-elszámolásról szóló szabályokról. Amint egyértelművé válik az ICAO-eszközök jellege és tartalma, és még az ICAO globális piaci alapú intézkedésének elindítása előtt a Bizottságnak jelentést kell benyújtania, amelyben meg kell vizsgálnia, hogy a 2003/87/EK irányelv felülvizsgálata keretében hogyan lehetne ezeket az eszközöket az uniós jogban végrehajtani. A Bizottságnak adott esetben további megfontolás tárgyává kell tennie az EGT-n belüli repülésekre vonatkozó szabályokat is. Ennek keretében a Bizottságnak a jelentésében foglalkoznia kell az uniós joggal való összhang biztosításának szempontjával, különösen a verseny bármely torzulásának elkerülése és a tagállamokra és a légijármű-üzemeltetőkre háruló indokolatlan igazgatási terhek minimalizálása érdekében. A Bizottságnak a jelentéséhez adott esetben egy, az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak szóló javaslatot kell mellékelnie, amelynek összhangban kell állnia azzal a céllal, hogy a légi közlekedés megfelelően hozzájáruljon a 2030-ig tartó időszakra szóló, az egész gazdaságra kiterjedő uniós kibocsátáscsökkentési vállalás teljesítéséhez.
- (12) A globális piaci alapú intézkedés végrehajtásának előkészítése érdekében mihamarabb biztosítani kell, hogy adatok álljanak rendelkezésre a légiközlekedési tevékenységekből származó kibocsátásokra vonatkozóan. Ezeket a kibocsátásokat ugyanazon elvekkel összhangban kell nyomon követni, jelenteni és hitelesíteni, mint amelyek a légiközlekedési tevékenységekből származó kibocsátásoknak a 2003/87/EK irányelv szerinti nyomon követésére, jelentésére és hitelesítésére alkalmazandók. A Bizottságnak ezért az ICAO globális piaci alapú intézkedésének végrehajtása céljából olyan nyomonkövetési, jelentéstételi és hitelesítési rendelkezéseket kell elfogadnia,

amelyek nem torzítják a versenyt. Ezeknek a rendelkezéseknek összhangban kell lenniük a 2003/87/EK irányelv 14. cikkének (1) bekezdésében említett rendeletben foglalt elvekkel, és biztosítaniuk kell, hogy a benyújtott kibocsátási jelentéseket az említett irányelv 15. cikkében említett hitelesítési elvekkel és követelményekkel összhangban ellenőrizték. Ezeket a rendelkezéseket a 2003/87/EK irányelv szerinti nyomon követésre, jelentésre és hitelesítésre alkalmazandó eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

- (13) A légi közlekedés nitrogén-oxidok, vízpára, valamint szulfát- és koromrészecskék nagy magasságon történő kibocsátása révén is hatást gyakorol az éghajlatra, amely a tudományos kutatások szerint igen jelentős lehet. Az Éghajlatváltozási Kormányközi Testület becslése szerint a légi közlekedés által kifejtett teljes éghajlati hatás jelenleg 2–4-szer magasabb, mint az általa korábban okozott szén-dioxid-kibocsátások jelentette hatás önmagában. A további tudományos eredmények megjelenéséig a légi közlekedés által kifejtett valamennyi hatással foglalkozni kell, amennyire lehetséges. A 2008/101/EK irányelv 2008-ban előírta, hogy a Bizottság javaslatot nyújtson be a nitrogén-oxidokról. A Bizottságnak a technikai és politikai nehézségek ellenére fel kell gyorsítania az ezzel kapcsolatos munkát. Ezért elő kell mozdítani a kutatásokat a (kondenzcsíkként is ismert) kondenzációs csíkok kialakulásával, ezek pehelyfelhővé alakulásával, továbbá a szulfát-aeroszolkok és a korom kisebb közvetlen hatásaival, valamint a hatékony enyhítő intézkedésekkel, köztük az operatív és technikai intézkedésekkel kapcsolatban.
- (14) Egyszerűsítésképpen és az igazgatási terhek csökkentése érdekében célszerű lehetővé tenni, hogy az EGT-n belüli repülésekkel évi 3 000 tonna szén-dioxidnál kevesebbet kibocsátó légi jármű-üzemeltetők a kibocsátásaik hitelesítése céljából igénybe vehessék a 606/2010/EU bizottsági rendeletben ⁽¹⁾ jóváhagyott, a kis kibocsátók számára kifejlesztett eszközt. Az évi 1 000 tonnánál kevesebb szén-dioxidot kibocsátó, nem kereskedelmi légi jármű-üzemeltetőkre indokolt további tíz évig úgy tekinteni, hogy teljesítik a 2003/87/EK irányelv követelményeit; a tíz év során intézkedéseket kell kidolgozni annak érdekében, hogy a jövőben valamennyi üzemeltető hozzájáruljon a kibocsátáscsökkentéshez.
- (15) mivel ezen rendelet céljait, nevezetesen az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer hatálya légiközlekedési tevékenységekre vonatkozó jelenlegi korlátozásainak 2023. december 31-ig való meghosszabbítását és egy globális piaci alapú intézkedés 2021-től történő végrehajtásának előkészítését a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban annak terjedelme és hatása miatt e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányossági elvnek megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (16) A 2003/87/EK irányelvben megállapított, 2018. április 30-i átadási határidőre való tekintettel alapvetően fontos a jogbiztonság garantálása a légi jármű-üzemeltetők és a nemzeti hatóságok számára. Ennek megfelelően e rendeletnek az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetése napján kell hatályba lépnie.
- (17) A 2003/87/EK irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 2003/87/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 3c. cikk az alábbi bekezdéssel egészül ki:

„(3a) Az egységeknek az Európai Gazdasági Térségen (EGT) kívüli országokban található repülőterekre irányuló és az onnan kiinduló légi közlekedési tevékenységek céljára történő kiosztását 2023. december 31-ét követően a 28b. cikkben említett felülvizsgálatnak kell alávetni.”

⁽¹⁾ A Bizottság 606/2010/EU rendelete (2010. július 9.) az alacsony kibocsátással jellemezhető egyes légi jármű-üzemeltetők tüzelőanyag-fogyasztásának megállapítására az Eurocontrol (Európai Szervezet a Légi Közlekedés Biztonságáért) által kifejlesztett egyszerűsített eszköz jóváhagyásáról (HL L 175., 2010.7.10., 25. o.).

2. A 3d. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) 2013. január 1-jétől kezdődően az egységek 15 %-a kerül árverésre. A Bizottság tanulmányt készít arról, hogy az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer és a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezet (ICAO) által kidolgozott piaci alapú globális intézkedés összefüggésében a légiközlekedési ágazat képes-e a szén-dioxid-kibocsátási költségeket a fogyasztókra áthárítani. A tanulmányban értékelni kell, hogy a légiközlekedési ágazat az iparhoz és az energiaágazathoz képest mennyiben tudja áthárítani a szükséges kibocsátási egységek költségeit; mindezt azzal a céllal, hogy a 28b. cikk (2) bekezdésében említett felülvizsgálatot követően a Bizottság javaslatot nyújtson be az árverés útján értékesíthető egységek arányának növelésére, figyelemmel az áthárított költségek elemzésének eredményére, továbbá mérlegelve a többi ágazathoz való hozzáigazítás lehetőségét és a különböző közlekedési eszközök versenyképességét.”

3. A 3d. cikk (4) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Az egységek árverés útján történő értékesítéséből származó minden bevételt az éghajlatváltozásnak az Unióban és harmadik országokban való kezelésére, többek között az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentésére, az Unióban és harmadik országokban – különösen a fejlődő országokban – az éghajlatváltozás hatásaihoz történő alkalmazkodásra, az éghajlatváltozás mérséklését és az ahhoz való alkalmazkodást célzó, különösen a repüléstechnika és a légi közlekedés területén folytatott kutatás és fejlesztés finanszírozására, az alacsony kibocsátású közlekedésen keresztüli kibocsátáscsökkentésre, valamint az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer igazgatási költségeinek fedezésére kell fordítani. Az árverésből befolyt bevételeket emellett a légiközlekedési ágazatból származó üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentésére irányuló olyan közös projektek finanszírozására kell fordítani, mint az »Egységes európai égbolt« légiforgalmi szolgáltatási kutatás (SESAR) közös vállalkozás és a Tiszta Égbolt közös technológiai kezdeményezések, illetve bármely olyan kezdeményezés, amely lehetővé teszi a GNSS széles körű elterjesztését a műholdas navigációban, valamint az interoperábilis kapacitások kialakítását valamennyi tagállamban, különös tekintettel azokra a projektekre, amelyek fejlesztik a léginnavigációs infrastruktúrákat, a léginnavigációs szolgáltatásokat és a légter használatát. Az árverés útján történő értékesítésből származó bevételeket fel lehet használni a Globális Energiahatékonysági és Megújulóenergia-alaphoz történő hozzájárulásoknak, valamint az erdők pusztulásának elkerülése érdekében tett intézkedéseknek a finanszírozására is. Az említett bevételeket kutatási és innovációs célú társfinanszírozásra fordító tagállamoknak különös figyelmet kell fordítaniuk a 9. kutatási keretprogramba tartozó programokra és kezdeményezésekre. Az uniós vállalkozások teljesítése szempontjából elengedhetetlen az egységek ezen irányelv szerinti elárverezéséből származó bevételek felhasználásának az átláthatósága.

A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot az e bekezdés első albekezdése alapján tett intézkedésekről.”

4. A 12. cikk (3) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A tagállamok a 2020. december 31-ig tartó időszak tekintetében gondoskodnak mind arról, hogy minden létesítmény üzemeltetője minden év április 30-ig átadjon annyi kibocsátáskereskedelmi egységet – a II. fejezet szerint kiosztott egységek kivételével –, amennyi az előző naptári évben az adott létesítményből származó, a 15. cikknek megfelelően ellenőrzött teljes kibocsátása, mind pedig arról, hogy ezeket az egységeket ezt követően töröljék. A tagállamok a 2021. január 1-jétől kezdődő időszak tekintetében – a 28b. cikkben említett felülvizsgálat függvényében – gondoskodnak mind arról, hogy minden létesítmény üzemeltetője minden év április 30-ig átadjon annyi kibocsátáskereskedelmi egységet, amennyi az előző naptári évben az adott létesítményből származó, a 15. cikknek megfelelően ellenőrzött teljes kibocsátása, mind pedig arról, hogy ezeket az egységeket ezt követően töröljék.”

5. A 12. cikk a következő bekezdéssel egészül ki a (3a) bekezdés előtt:

„(3-a) Az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer környezetvédelmi integritásának védelme érdekében a légi jármű-üzemeltetőknek és az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszerben részt vevő egyéb üzemeltetőknek – amennyiben és ameddig szükséges – tilos olyan tagállam által kiadott egységeket használniuk, amely tekintetében megszűntek a légi jármű-üzemeltetőkre és egyéb üzemeltetőkre vonatkozó kötelezettségek. A 19. cikkben említett jogi aktusnak tartalmaznia kell azokat az intézkedéseket, amelyek az e bekezdésben említett esetekben szükségesek.”

6. A 28a. cikk a következőképpen módosul:

a) a cím helyébe a következő szöveg lép:

„Az ICAO piaci alapú globális intézkedésének végrehajtását megelőzően alkalmazandó eltérések”;

b) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az a) és b) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) az EGT-n kívüli országokban található repülőterekre irányuló, illetve onnan kiinduló, a 2013. január 1. és 2023. december 31. közötti időszakban az egyes naptári években végrehajtott repülésekből származó összes kibocsátás, a 28b. cikkben említett felülvizsgálat függvényében;

- b) valamely, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 349. cikkének értelmében vett legkülső régióban található repülőtér és az EGT valamely más régiójában található repülőtér közötti, a 2013. január 1. és 2023. december 31. közötti időszakban az egyes naptári években végrehajtott repülésekből származó összes kibocsátás, a 28b. cikkben említett felülvizsgálat függvényében.”;

ii. a c) pontot el kell hagyni;

- c) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A 3e. és 3f. cikktől eltérve, az e cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában foglalt eltérések hatálya alá tartozó légitársaság-üzemeltetők számára minden évben az átadási kötelezettség e pontokban előírt csökkentésével arányosan csökkentett mennyiségű ingyenes egységet kell kiosztani.

A 3f. cikk (8) bekezdésétől eltérve, a külön tartalékalapból kiosztásra nem kerülő egységeket törölni kell.

2021. január 1-jétől kezdődően a légitársaság-üzemeltetőknek kiosztott egységek száma tekintetében – a 28b. cikkben említett felülvizsgálat függvényében – alkalmazni kell a 9. cikkben említett lineáris csökkentési tényezőt.

A 2017. január 1-jétől 2023. december 31-ig tartó időszakban folytatott tevékenység vonatkozásában a tagállamok 2018. szeptember 1-je előtt közzéteszik az egyes légitársaság-üzemeltetőknek kiosztott légiközlekedési egységek számát.”;

- d) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A 3d. cikk (3) bekezdésétől eltérve, az egyes tagállamok által a 2013. január 1-jétől 2023. december 31-ig tartó időszak vonatkozásában árverés útján értékesítendő egységek mennyiségét csökkenteni kell oly módon, hogy ez a mennyiség megfeleljen az adott tagállamban légi közlekedés céljára kiosztott, olyan repülések által lefedett egységeknek, amelyekre nem terjednek ki az e cikk (1) bekezdésének a) és b) pontja szerinti eltérések.”;

- e) a (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) A 3 g., a 12., a 15. és a 18a. cikktől eltérve, ha egy légitársaság-üzemeltető összes éves kibocsátása kevesebb, mint 25 000 tonna CO₂, illetve ha egy légitársaság-üzemeltetőnek az e cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában említett repülésektől eltérő repülésekből származó összes éves kibocsátása kevesebb, mint 3 000 tonna CO₂, akkor ezt a kibocsátást hitelesítettnek kell tekinteni, amennyiben meghatározása a kis kibocsátók számára rendelkezésre álló – az (EU) 606/2010 bizottsági rendelet (*) által jóváhagyott, az Eurocontrol által annak ETS-támogató rendszeréből származó adatokkal feltöltött – eszközzel történt. A tagállamok a nem kereskedelmi légitársaság-üzemeltetők esetében egyszerűsített eljárásokat alkalmazhatnak, amennyiben ezen eljárások legalább a kis kibocsátók eszközével megegyező mértékű pontosságot biztosítanak.

(*) A Bizottság 606/2010/EU rendelete (2010. július 9.) az alacsony kibocsátással jellemezhető egyes légitársaság-üzemeltetők tüzelőanyag-fogyasztásának megállapítására az Eurocontrol (Európai Szervezet a Légi Közlekedés Biztonságáért) által kifejlesztett egyszerűsített eszköz jóváhagyásáról (HL L 175., 2010.7.10., 25. o.).”;

- f) a (7) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(7) Azon országokra, amelyekkel a 25. vagy 25a. cikk szerinti megállapodás jött létre, e cikk (1) bekezdése csak az említett megállapodás feltételeivel összhangban alkalmazandó.”;

- g) a (8) bekezdést el kell hagyni.

7. A következő cikkek kerülnek beillesztésre:

„28b. cikk

A Bizottság által az ICAO piaci alapú globális intézkedésének végrehajtására vonatkozóan végzett jelentéstétel és felülvizsgálat

(1) A Bizottság 2019. január 1-je előtt, azt követően pedig rendszeresen tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot az ICAO-n belül folytatott, a 2021-től kezdődően a kibocsátásokra alkalmazandó piaci alapú globális intézkedés végrehajtását célzó tárgyalások előrehaladásáról, különösen a következőkkel kapcsolatban: i. a vonatkozó

ICAO-eszközök, így többek között a szabványok és az ajánlott gyakorlatok; ii. az ICAO-tanács által a piaci alapú globális intézkedésre vonatkozóan jóváhagyott ajánlások; iii. a globális kibocsátási egység-forgalmi jegyzék létrehozása; iv. a harmadik országok által hozott, a 2021-től kezdődően a kibocsátásokra alkalmazandó piaci alapú globális intézkedés végrehajtását célzó nemzeti intézkedések; v. a harmadik országok által megfogalmazott fenntartások következményei; valamint vi. az egyéb releváns nemzetközi fejlemények és alkalmazandó eszközök.

A Bizottság az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezményének globális értékelésével összhangban jelentést tesz a légiközlekedési ágazat azon hosszú távú, nem kötelező erejű célkitűzésének elérésére irányuló erőfeszítésekről, hogy a légi közlekedésből származó szén-dioxid-kibocsátás 2050-ig a 2005-ös szint felére csökkenjen.

(2) A vonatkozó eszközök ICAO általi elfogadásától számított tizenkét hónapon belül, és még azelőtt, hogy a piaci alapú globális intézkedés életbe lépne, a Bizottság jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben megfontolja, hogy ezen irányelv felülvizsgálatának keretében hogyan lehet az említett eszközöket az uniós jogban végrehajtani. A Bizottság e jelentésben adott esetben megfontolás tárgyává teszi az EGT-n belüli repülésekre vonatkozó szabályokat is. A Bizottság megvizsgálja továbbá a piaci alapú globális intézkedés célját és általános környezeti integritását, ideértve a Párizsi Megállapodásban foglalt célokhoz viszonyított általános célkitűzését, a részvétel szintjét, a végrehajthatóságot, az átláthatóságot, az előírások megsértése esetén alkalmazandó szankciókat, a nyilvánosság részvételének folyamatait, a kibocsátások ellentételezésére használt egységek minőségét, a kibocsátások nyomon követését, bejelentését és hitelesítését, a forgalmi jegyzékeket, az elszámoltathatóságot, valamint a bioüzemanyagok használatára vonatkozó szabályokat. Ezen túlmenően a jelentésben azt is megfontolás tárgyává kell tenni, hogy felül kell-e vizsgálni a 28c. cikk (2) bekezdése alapján elfogadott rendelkezéseket.

(3) Az e cikk (2) bekezdésében említett jelentéshez a Bizottságnak adott esetben az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak szóló, a 28a. cikkben foglalt eltérések módosítására, törlésére, meghosszabbítására, illetve felváltására irányuló olyan javaslatot kell mellékelnie, amely – az uniós klímapolitikai fellépések teljeskörű környezeti integritásának és hatékonyságának megőrzését célozva – összhangban van az uniós gazdaság egészére vonatkozó, az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentésére irányuló, 2030-ig szóló vállalással.

28c. cikk

A piaci alapú globális intézkedéssel kapcsolatos nyomon követésre, jelentésre és hitelesítésre vonatkozó rendelkezések

(1) A Bizottság rendelkezéseket fogad el annak érdekében, hogy az ICAO piaci alapú globális intézkedésének végrehajtása céljából az intézkedés hatálya alá tartozó minden útvonalon biztosítani lehessen a kibocsátások megfelelő nyomon követését, jelentését és hitelesítését. Ezeknek a rendelkezéseknek a vonatkozó, az ICAO-n belül elfogadott eszközökön kell alapulniuk, meg kell akadályozniuk a verseny torzulását, összhangban kell lenniük a 14. cikk (1) bekezdésében említett rendeletben foglalt elvekkel, és biztosítaniuk kell, hogy a benyújtott kibocsátási jelentéseket a 15. cikkben említett hitelesítési elvekkel és kritériumokkal összhangban ellenőrizték.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett rendelkezéseket a 14. és a 15. cikkben említett eljárással összhangban kell elfogadni.”

8. A 30. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(5) A Bizottság 2020. január 1-je előtt naprakész elemzést készít a légi közlekedés nem szén-dioxiddal kapcsolatos hatásairól, amelyhez adott esetben jogalkotási javaslatot csatol arról, hogy e hatásokat miként lehet a legmegfelelőbbben kezelni.”

9. Az I. melléklet k) pontjában a „2020.” helyébe „2030.” lép.

2. cikk

Ez a rendelet az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetésének napján lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2017. december 13-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

A. TAJANI

a Tanács részéről

az elnök

M. MAASIKAS

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2017/2393 RENDELETE

(2017. december 13.)

az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról szóló 1305/2013/EU, a közös agrárpolitika finanszírozásáról, irányításáról és monitoringjáról szóló 1306/2013/EU, a közös agrárpolitika keretébe tartozó támogatási rendszerek alapján a mezőgazdasági termelők részére nyújtott közvetlen kifizetésekre vonatkozó szabályok megállapításáról szóló 1307/2013/EU, a mezőgazdasági termékpiacok közös szervezésének létrehozásáról szóló 1308/2013/EU és az élelmiszerláncról, az állategészségügyről és állatjólétről, valamint a növényegészségügyről és a növényi szaporítóanyagokkal kapcsolatos kiadások kezelésére vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló 652/2014/EU rendelet módosításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 42. cikkére, 43. cikkének (2) bekezdésére és 168. cikke (4) bekezdésének b) pontjára,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamentek való megküldését követően,

tekintettel a Számvevőszék véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽³⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽⁴⁾,

mivel:

- (1) A jogbiztonság, valamint a fiatal mezőgazdasági termelőknek nyújtott támogatás tekintetében a harmonizált és megkülönböztetésmentes végrehajtás érdekében rendelkezni szükséges egyrészt arról, hogy a vidékfejlesztéssel összefüggésben az 1305/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽⁵⁾ és más vonatkozó szabályokban említett „a mezőgazdasági üzem létesítésének napja” azt a napot jelenti, amikor a pályázó elvégez vagy befejez egy olyan tevékenységet, amely a mezőgazdasági üzem első alkalommal való létesítéséhez kapcsolódik, másrészt arról, hogy a támogatás iránti kérelem legkésőbb az ettől az időponttól számított 24 hónapon belül be kell nyújtani. Ezen túlmenően, a programokról folytatott tárgyalások során szerzett tapasztalatok szerint egyértelművé kell tenni a fiatal mezőgazdasági termelők mezőgazdasági üzemének együttes létesítésére vonatkozó szabályokat és a támogatásra való jogosultságnak az 1305/2013/EU rendelet 19. cikke (4) bekezdésében előírt küszöbértékeit, valamint észszerűsíteni kell az üzleti terv időtartamára vonatkozó rendelkezéseket.
- (2) A tanácsadási és képzési szolgáltatásoknak a tagállami irányító hatóságok általi végrehajtását megkönnyítendő, az ezen intézkedés szerinti kedvezményezett jogállást ki kell terjeszteni ezekre a hatóságokra is, ugyanakkor biztosítani kell, hogy a szolgáltató kiválasztását ezektől a hatóságoktól funkcionálisan független szerv végezze, és a tanácsadási vagy képzési szolgáltatás nyújtója szintjén ellenőrzéseket végezzen.
- (3) A minőségrendszerekben való részvétel ösztönzése érdekében a támogatás iránti kérelem benyújtását megelőző öt évben az ilyen rendszerekben részt vevő mezőgazdasági termelők vagy mezőgazdasági termelők csoportjai legfeljebb ötéves időtartamra lehetnek jogosultak támogatásra, a rendszerben való kezdeti részvétel időtartamának kellő figyelembevétele mellett.

⁽¹⁾ HL C 91., 2017.3.23., 1. o.

⁽²⁾ HL C 75., 2017.3.10., 63. o.

⁽³⁾ HL C 306., 2017.9.15., 64. o.

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament 2017. december 12-i állásfoglalása (a Hivatalos Lapban még nem jelent meg) és a Tanács december 12-i határozata.

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1305/2013/EU rendelete (2013. december 17.) az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról és az 1698/2005/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 347., 2013.12.20., 487. o.).

- (4) Ahhoz, hogy a finanszírozási eszközök eléggé vonzóak legyenek a magánszektor számára, alapvető fontosságú, hogy azokat rugalmas és átlátható módon alakítsák ki és hajtsák végre. Ugyanakkor a tapasztalatok azt mutatják, hogy egyes intézkedés-specifikus támogathatósági szabályok a vidékfejlesztési programokban korlátozzák a finanszírozási eszközök igénybevételét, valamint a finanszírozási eszközök alapkezelők általi rugalmas alkalmazását. Helyénvaló ezért rendelkezni arról, hogy egyes intézkedés-specifikus támogathatósági szabályok nem alkalmazandók a finanszírozási eszközökre. Ugyanezen okból helyénvaló arról is rendelkezni, hogy az 1305/2013/EU rendelet 19. cikke értelmében a fiatal mezőgazdasági termelők számára vállalkozás beindításához nyújtott támogatás finanszírozási eszközök formájában is nyújtható. E változásokra figyelemmel rendelkezni kell arról, hogy amennyiben az 1305/2013/EU rendelet 17. cikke értelmében a beruházáshoz nyújtott támogatást finanszírozási eszközök formájában nyújtják, a beruházásnak hozzá kell járulnia egy vagy több uniós vidékfejlesztési prioritáshoz.
- (5) Annak érdekében, hogy a kettős finanszírozás tilalmának a környezetbarátabbá válás tekintetében való érvényesítéséhez kapcsolódóan csökkenjen az adminisztratív teher, a tagállamok számára biztosítani kell azt a lehetőséget, hogy rögzített, átlagos levonást alkalmazzanak az érintett művelet- vagy alintézkedés-típust végrehajtó valamennyi érintett kedvezményezett esetében.
- (6) Napjainkban a mezőgazdasági termelők egyre több gazdasági kockázatnak vannak kitéve a piaci folyamatok következményeképpen. Ugyanakkor ezek a gazdasági kockázatok nem egyenlő mértékben érintik az egyes mezőgazdasági ágazatokat. Következésképpen, lehetőséget kell biztosítani a tagállamok számára, hogy kellően indokolt esetekben – különösen azokban az ágazatokban, ahol a jövedelem nagymértékű visszaesése jelentős gazdasági hatást gyakorolna egy meghatározott vidéki területre – ágazatspecifikus jövedelemstabilizáló eszközzel segítsék a mezőgazdasági termelőket, feltéve, hogy a jövedelem visszaesése meghaladja a 20 %-ot. Annak érdekében, hogy az ágazatspecifikus jövedelemstabilizáló eszköz hatékony legyen és igazodjon a sajátos tagállami körülményekhez, a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy vidékfejlesztési programjaikban rugalmas módon határozhassák meg az eszköz aktiválásához figyelembe veendő jövedelmet. Ezzel egyidejűleg, és a mezőgazdasági termelők körében a biztosítás igénybevételének előmozdítása érdekében, 20 %-ra kell csökkenteni a termelés-csökkenésre vonatkozó, a biztosítás esetében alkalmazandó küszöbértéket. Továbbá, az ágazatspecifikus jövedelemstabilizáló eszköz és a biztosítás alapján teljesített kiadások nyomon követése érdekében ki kell igazítani a program pénzügyi tervének tartalmát.
- (7) Az 1305/2013/EU rendelet 36. cikkének (5) bekezdésében említett, a kockázatkezelési intézkedésre vonatkozó 2018-as külön jelentéstételi követelmény az 1306/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ 110. cikkének (5) bekezdésében említett, a közös agrárpolitika (KAP) monitoringjáról és értékeléséről szóló, az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak benyújtandó jelentéssel már teljesül. Az 1305/2013/EU rendelet 36. cikke (5) bekezdésének második albekezdését ezért el kell hagyni.
- (8) A valamennyi ágazatba tartozó mezőgazdasági termelőkre vonatkozó kölcsönös kockázatkezelési alapokat illetően úgy tűnik, hogy a kezdő tőkeállományhoz közpénzből nyújtandó hozzájárulásnak az 1305/2013/EU rendelet 38. cikkének (3) bekezdésében és 39. cikkének (4) bekezdésében foglalt tilalma akadályozza ezeknek az alapoknak a hatékony működését. Ezt a tilalmat ezért meg kell szüntetni. Helyénvaló továbbá a pénzügyi hozzájárulások alkalmazási területét kiterjeszteni a kölcsönös kockázatkezelési alapokra, így a hozzájárulások kiegészíthetők az alapokba történő éves befizetéseket, valamint kapcsolódhatnak ezek kezdő tőkeállományához.
- (9) Az 1305/2013/EU rendelet 18. cikke (1) bekezdésének b) pontja és 24. cikke (1) bekezdésének d) pontja értelmében a természeti katasztrófák és katasztrófaesemények által károsított termelési potenciál helyreállítására irányuló beruházásokhoz nyújtott támogatás általában valamennyi jogosult pályázónak nyújtható. A tagállamok ezért nem kötelesek meghatározni a helyreállítási műveletekre vonatkozó kiválasztási szempontokat. Ezen túlmenően olyan, kellően indokolt esetekben, amikor a műveletek jellege miatt a kiválasztási szempontokat nem lehet meghatározni, a tagállamok számára lehetővé kell tenni alternatív kiválasztási módszerek meghatározását.
- (10) Az 1305/2013/EU rendelet 59. cikke meghatározza az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) biztosított hozzájárulás maximális mértékét. Annak érdekében, hogy csökkenjen az egyes tagállamok nemzeti költségvetésére nehezedő nyomás és Cipruson felgyorsuljanak az elengedhetetlenül fontos beruházások, az említett rendelet 59. cikke (4) bekezdésének f) pontjában említett 100 %-os maximális hozzájárulási mértékét

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1306/2013/EU rendelete (2013. december 17.) a közös agrárpolitika finanszírozásáról, irányításáról és monitoringjáról és a 352/78/EGK, a 165/94/EK, a 2799/98/EK, a 814/2000/EK, az 1290/2005/EK és a 485/2008/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 347., 2013.12.20., 549. o.).

meg kell hosszabbítani a program lezárásáig. Ezenfelül az 1303/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 38. cikke (1) bekezdésének c) pontjában említett új finanszírozási eszközre vonatkozóan az 1303/2013/EU rendeletben meghatározott hozzájárulási mértékre való hivatkozást kell feltüntetni az 1305/2013/EU rendelet 59. cikkének (4) bekezdésében.

- (11) Az 1305/2013/EU rendelet 60. cikkének (1) bekezdése alapján a természeti katasztrófák miatt hozott szükség-helyzeti intézkedések esetében a program változtatásaihoz kapcsolódó kiadások a természeti katasztrófa bekövetkezésének időpontjától támogathatók. A programmódosítás benyújtását megelőzően teljesített kiadások támogathatóvá tételére irányuló e lehetőséget ki kell terjeszteni más körülményekre, például katasztrófaeseményekre, illetve a tagállam vagy régió társadalmi-gazdasági feltételeinek jelentős és hirtelen megváltozására.
- (12) Az 1305/2013/EU rendelet 60. cikke (2) bekezdésének második albekezdésének megfelelően a mezőgazdasági ágazatban a beruházási műveletek tekintetében kizárólag a kérelem benyújtását követően felmerülő kiadások támogathatók. Azokban az esetekben azonban, amikor beruházás olyan szükséghelyzeti intézkedésekhez kapcsolódik, amelyet természeti katasztrófa, katasztrófaesemény vagy kedvezőtlen éghajlati jelenség, illetve a tagállam vagy régió társadalmi-gazdasági feltételeinek jelentős és hirtelen megváltozása indokol, a tagállamok számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy programjaikban úgy rendelkezzenek, hogy az esemény előfordulását követően felmerült kiadások támogathatók az ilyen eseményekre való rugalmas és kellő időben történő reagálás biztosítása érdekében. Az elmúlt években történt eseményekre válaszul, a tagállamok által folytatott vészhelyzeti műveletek hatékony támogatása érdekében, ez a lehetőség 2016. január 1-től alkalmazható.
- (13) Az 1303/2013/EU rendelet 67. cikke (1) bekezdésének b)–d) pontjában említett egyszerűsített költségelszámolási opciók alkalmazásának kiterjesztése érdekében az 1305/2013/EU rendelet 62. cikkének (2) bekezdésében az EMVA-ra vonatkozóan meghatározott különös szabályokat a 21. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjával összhangban az elmaradt bevételek és a fenntartási költségek tekintetében nyújtott támogatásra, valamint az 1305/2013/EU rendelet 28–31., 33. és 34. cikkével összhangban nyújtott támogatásra kell korlátozni.
- (14) Az 1305/2013/EU rendelet 74. cikke előírja, hogy a tagállamok folytassanak konzultációt a vidékfejlesztési program monitoring bizottságával a kiválasztási szempontokról a program jóváhagyására vonatkozó döntést követő négy hónapon belül. Ez azt a közvetett kötelezettséget rója a tagállamokra, hogy az említett időpontig valamennyi kiválasztási szempontot meghatározzák, még azokra a pályázati felhívásokra vonatkozóakat is, amelyeket ezt követően írnak ki. A szükségtelen adminisztratív teher csökkentése, ezzel párhuzamosan pedig a pénzügyi források lehető legjobb felhasználásának biztosítása érdekében a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy a pályázati felhívások közzététele előtt bármikor meghatározhassák a kiválasztási szempontokat és kikérjék a monitoring bizottság véleményét.
- (15) A termény-, állat- és növénybiztosítás, a kölcsönös kockázatkezelési alap és a jövedelemstabilizáló eszköz felhasználásának növelése érdekében a közpénzből származó kezdeti támogatás maximális mértékét 65 %-ról 70 %-ra kell emelni.
- (16) A pénzügyi fegyelmi mechanizmus azt a célt szolgálja, hogy az Európai Mezőgazdasági Garanciaalap (EMGA) költségvetése ne lépje túl a többéves pénzügyi keret vonatkozó felső határait, és hogy létrejöjjön a mezőgazdasági válságokra képzett tartalék. Figyelembe véve a közvetlen kifizetésekre alkalmazandó kiigazítási arány meghatározásának technikai jellegét, valamint a Bizottság éves költségvetési tervezetében meghatározott kiadásbecsléseivel való szerves kapcsolatot, egyszerűsíteni kell a kiigazítási arány meghatározására vonatkozó eljárást, és fel kell hatalmazni a Bizottságot, hogy a tanácsadó-bizottsági eljárással összhangban fogadja azt el.
- (17) Az 1303/2013/EU rendelet 87. cikkében és az 1306/2013/EU rendelet 38. cikkében foglalt, a kötelezettségvállalás automatikus visszavonására vonatkozó szabályok összehangolása érdekében módosítani kell azt az időpontot, ameddig a tagállamoknak el kell juttatniuk az 1306/2013/EU rendelet 38. cikkének (3) bekezdésében említett kivételekre vonatkozó tájékoztatást a Bizottsághoz.
- (18) Annak érdekében, hogy az 1306/2013/EU rendelet 41. cikkének (2) bekezdése szerinti ideiglenes csökkentésekből származó visszafizetések kezelése tekintetében biztosítva legyen az egyértelmű jogi helyzet, ezeket bele kell venni a címzett bevételek forrásainak az említett rendelet 43. cikke szerinti felsorolásába.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1303/2013/EU rendelete (2013. december 17.) az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra, a Kohéziós Alapra, az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapra és az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó közös rendelkezések megállapításáról, az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra és az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról és az 1083/2006/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 347., 2013.12.20., 320. o.).

- (19) Az adminisztratív eljárások egyszerűsítése érdekében helyénvaló 150 EUR-ról 250 EUR-ra emelni azt a küszöbértéket, amely alatt a tagállamok úgy dönthetnek, hogy nem kezdeményezik a jogosulatlanul kifizetett összegek visszafizettetését, feltéve, hogy a tagállam a nemzeti adósságok be nem hajtására vonatkozóan azzal megegyező vagy annál magasabb küszöbértéket alkalmaz.
- (20) Helyénvaló biztosítani, hogy a kifizetéseknek a közbeszerzési szabályoknak való meg nem felelés eredményeként való megtagadása vagy visszafizettetése tükrözze az ilyen meg nem felelés súlyosságát és megfeleljen az arányosság elvének, például ahogyan az megjelenik az Unió által a megosztott irányítás keretében finanszírozott kiadásokra az e szabályoknak való meg nem felelés miatt alkalmazandó pénzügyi korrekciókról szóló releváns bizottsági iránymutatásokban. Egyértelművé kell tenni továbbá, hogy az ilyen meg nem felelés csak a támogatás nem kifizetendő részének vagy visszavonandó részének szintjéig érinti az ügylet jogszerűségét és szabályszerűségét.
- (21) A mezőgazdasági kistermelőkre háruló adminisztratív terhek csökkentése érdekében be kell vezetni egy további eltérést, amely alapján a mezőgazdasági kistermelők mentesülnek az olyan parcellák bejelentésének kötelezettsége alól, amelyekre nem nyújtottak be támogatási kérelmet.
- (22) Tekintettel azokra a gyakorlati és sajátos nehézségekre, amelyek az EMGA-ból, illetve az EMVA-ból biztosított területalapú kifizetésekre vonatkozó kifizetési határidők harmonizálásából adódtak, az átmeneti időszakot további egy évvel meg kell hosszabbítani. A mezőgazdasági termelők pénzforgalmi helyzetének fenntartása érdekében a területalapú vidékfejlesztési intézkedések esetében továbbra is lehetővé kell tenni az október 16. előtti előlegkifizetéseket.
- (23) A mezőgazdasági rendszerek Unión belüli sokszínűségének figyelembevétele céljából a tagállamok számára indokolt lehetővé tenni, hogy az állandó gyepterület osztályozásakor alkalmazandó kritériumnak tekintsék az agronómiai és környezeti szempontból is releváns felszántást.
- (24) Egyes fákat és cserjéket nem használnak közvetlenül legeltetés céljára, azok azonban alkalmasak lehetnek állatok takarmányozására. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy e fákat, illetve cserjéket területük egészén vagy annak egy részén az állandó gyepterület részének tekintsék, feltéve, hogy a gyepterület és az egyéb egyényári takarmánynövények túlsúlyban maradnak.
- (25) A parlagon hagyott földterületek 2018 előtti, szántóterületnek való minősítésének egyértelművé tétele érdekében – amennyiben ez a minősítés öt vagy több éve érvényben van – és az érintett mezőgazdasági termelők számára a jogbiztonság garantálása érdekében a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy 2018-ban is fenntarthatassák a parlagon hagyott területek szántóterületként történő nyilvántartását.
- (26) Azok a legeltetésre alkalmas földterületek, ahol a gyepterület és az egyéb egyényári takarmánynövények nincsenek túlsúlyban vagy hiányoznak, és ahol a legeltetési gyakorlatok nem hagyományos jellegűek és a biotópok és élőhelyek megőrzésében sem bírnak jelentőséggel, bizonyos területeken legeltetési szempontból mégis értéket hordozhatnak. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy az említett területeket területük egészén vagy annak egy részén állandó gyepterületnek tekintsék.
- (27) Az 1307/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ végrehajtásának első éveiben szerzett tapasztalatok szerint az egységes területalapú támogatási rendszert alkalmazó egyes tagállamok nem használták fel az (EU) 2015/1089 bizottsági végrehajtási rendeletben ⁽²⁾ megállapított költségvetési felső határok alatt rendelkezésre álló források teljes összegét. Az alaptámogatási rendszert alkalmazó tagállamok már rendelkeznek azzal a lehetőséggel – bizonyos határokon belül –, hogy a források hatékonyabb felhasználása érdekében magasabb értékű támogatási jogosultságokat osszanak ki, mint az alaptámogatási rendszerükben rendelkezésre álló összeg. Az egységes területalapú támogatási rendszert alkalmazó tagállamok számára is lehetővé kell tenni, hogy – ugyanazon egységes határokon belül és a közvetlen kifizetésekre vonatkozó nettó felső határok sérelme nélkül – kiszámítsák azt az összeget, amellyel az egységes területalapú támogatási rendszerük felső határa megemelhető.
- (28) Egyes tagállamok olyan nemzeti adóügyi, illetve társadalombiztosítási nyilvántartásokat működtetnek, amelyekben a mezőgazdasági termelők mezőgazdasági tevékenységeit nyilvántartásba veszik. E tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy a közvetlen kifizetésekre jogosultak köréből kizárják azokat a mezőgazdasági termelőket, akiknek a mezőgazdasági tevékenysége nincs ennek megfelelően nyilvántartva.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1307/2013/EU rendelete (2013. december 17.) a közös agrárpolitika keretébe tartozó támogatási rendszerek alapján a mezőgazdasági termelők részére nyújtott közvetlen kifizetésekre vonatkozó szabályok megállapításáról, valamint a 637/2008/EK és a 73/2009/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 347., 2013.12.20., 608. o.).

⁽²⁾ A Bizottság (EU) 2015/1089 végrehajtási rendelete (2015. július 6.) az 1307/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet szerinti egyes közvetlen támogatási rendszerekre 2015-ben alkalmazandó költségvetési felső határok megállapításáról és a Horvátország által a külön aknamentesítési tartalékban elhelyezendő hányad rögzítéséről (HL L 176., 2015.7.7., 29. o.).

- (29) mivel a korábban szerzett tapasztalatok alapján több esetben is olyan természetes személyek vagy jogi személyek részesültek támogatásban, akiknek vagy amelyeknek az üzleti tevékenysége nem vagy csak kis mértékben volt mezőgazdasági tevékenység, az 1307/2013/EU rendelet bevezette az aktív mezőgazdasági termelőre vonatkozó rendelkezést. E rendelkezés értelmében a tagállamoknak tartózkodniuk kell attól, hogy közvetlen támogatásban részesítsenek bizonyos személyeket, kivéve, ha e személyek igazolni tudják, hogy mezőgazdasági tevékenységük nem marginális jelentőségű. Ugyanakkor az ezt követő tapasztalatok azt mutatják, az 1307/2013/EU rendelet 9. cikke (2) bekezdésének harmadik albekezdésében felsorolt, az aktív mezőgazdasági termelő elismerésére vonatkozó három kritérium érvényesítése sok tagállam számára nehézséget okozott. A három kritérium érvényesítéséből eredő adminisztratív teher enyhítése érdekében a tagállamok számára lehetőséget kell biztosítani, hogy eldöntsék, hogy a három kritérium közül csak egyet vagy kettőt kelljen teljesíteni annak bizonyítása érdekében, hogy a személy aktív mezőgazdasági termelő.
- (30) Emellett néhány tagállam tapasztalata azt mutatja, hogy az 1307/2013/EU rendelet 9. cikkének (2) bekezdésében foglalt tevékenységek és üzleti tevékenységek listájához kapcsolódó elemek végrehajtásával összefüggő nehézségek és igazgatási költségek jelentősebbek, mint az az előny, amelyet az igen kis számú nem aktív kedvezményezettnek a közvetlen támogatási rendszerből való kizárása jelent. Amennyiben egy tagállam úgy véli, hogy ez a helyzet áll fenn, lehetővé kell tenni számára, hogy a tevékenységek és üzleti tevékenységek listája vonatkozásában a 9. cikket a továbbiakban ne alkalmazza.
- (31) Helyénvaló egyértelművé tenni, hogy az 1307/2013/EU rendelet 11. cikke lehetővé teszi a tagállamoknak, hogy a mezőgazdasági termelőnek nyújtandó alaptámogatás 150 000 EUR-t meghaladó részének csökkentésére vonatkozó döntéseiket évente felülvizsgálják, amennyiben az ilyen felülvizsgálat nem eredményezi a vidékfejlesztésre rendelkezésre álló összegek csökkentését.
- (32) Annak érdekében, hogy a tagállamok a KAP keretében nyújtott támogatást sajátos szükségleteikhez igazíthassák, megfelelő lehetőséget kell biztosítani számukra ahhoz, hogy felülvizsgálhassák azokat a döntéseiket, amelyek révén a közvetlen kifizetésekre vonatkozó felső összeghatárunknak megfelelő összegből forrásokat csoportosítanak át a vidékfejlesztési programjaik javára és fordítva. A tagállamok számára ezért lehetővé kell tenni, hogy a 2019-es naptári évtől kezdődő hatállyal is felülvizsgálhassák döntésüket, feltéve, hogy az ilyen döntések nem vonják maguk után a vidékfejlesztéshez rendelt összegek csökkentését.
- (33) Amellett, hogy a tagállamok az alaptámogatási rendszer keretében nyújtandó támogatási jogosultságok értékét lineárisan csökkenthetik a nemzeti, illetve regionális tartalékok feltöltése céljából, hogy megkönnyítsék a fiatal mezőgazdasági termelőknek és a mezőgazdasági tevékenységüket megkezdő mezőgazdasági termelőknek a támogatási rendszerben való részvételét, a tagállamok számára lehetővé kell tenni azt is, hogy ugyanezt a mechanizmust olyan intézkedések finanszírozására is felhasználhassák, amelyek célja a termőterületek termelésből való kivonásának megakadályozása és a mezőgazdasági termelők számára az őket sújtó különleges hátrányok miatt ellentételezés nyújtása.
- (34) A környezetbarátabbá válást ösztönző intézkedésekre alkalmazandó szabályok egyszerűsítése és következetesebbé tétele érdekében az ökológiai jelentőségű területekre irányuló kötelezettség alóli azon mentességet, amely az 1307/2013/EU rendelet 46. cikke (4) bekezdésének a) pontja értelmében olyan mezőgazdasági üzemekre vonatkozik, ahol a szántóterület több, mint 75 %-át kizárólag hüvelyes növények termesztésére, vagy hüvelyes növények gyeperületén vagy egyéb egyéni takarmánynövényekkel együtt történő termesztésére, vagy parlagon hagyott földterületként használják, ki kell terjeszteni a növénytermesztés diverzifikálására irányuló kötelezettségre is.
- (35) Annak érdekében, hogy a növénytermesztés diverzifikálására vonatkozó követelménnyel összefüggésben a földterületeken való számottevő arányú termesztésüket illetően a különböző típusú növénykultúrákat következetes módon vegyék figyelembe, a növénytermesztés diverzifikálására vonatkozó szabályok alkalmazása tekintetében az 1307/2013/EU rendelet 44. cikkének (2) bekezdésében előírt rugalmasságot ki kell terjeszteni a víz alatt fekvő növényeknek az év, illetve a növénytermesztési ciklus jelentős részében folytatott termesztésére is.
- (36) A növénytermesztés diverzifikálására vonatkozó követelmény alóli, az 1307/2013/EU rendelet 44. cikke (3) bekezdésének a) és b) pontjában meghatározott azon meglévő mentességek egyszerűsítése érdekében, amelyek az elsődlegesen gyeperületén vagy egyéb egyéni takarmánynövény termesztésére, hüvelyes növények vagy víz alatt fekvő növények termesztésére használt földterületekre, vagy elsősorban parlagon hagyott földterületként vagy állandó gyeperületként használt földterületekre alkalmazandók, továbbá annak érdekében, hogy az azonos földhasználati arányokkal rendelkező összes mezőgazdasági termelő egyenlő bánásmódban részesüljön, a 30 hektár nagyságú szántóterületben meghatározott felső határt meg kell szüntetni.
- (37) A *Triticum spelta* agronómiai sajátosságának figyelembevétele érdekében az 1307/2013/EU rendelet 44. cikkének alkalmazásában külön növénykultúrának kell tekinteni.

- (38) Az ökológiai jelentőségű területekre irányuló követelmény alóli, az 1307/2013/EU rendelet 46. cikke (4) bekezdésének a) és b) pontjában meghatározott olyan meglévő mentességek észszerűsítése érdekében, amelyek az elsődlegesen gyeppel vagy egyéb egynyári takarmánynövény termesztésére, hüvelyes növények vagy víz alatt fekvő növények termesztésére használt földterületekre, vagy elsősorban parlagon hagyott földterületként vagy állandó gyepterületként használt földterületekre vonatkoznak, a 30 hektár nagyságú szántóterületben meghatározott felső határt meg kell szüntetni.
- (39) Tekintettel arra, hogy egyes állandó növénykultúrák közvetett környezeti hasznot hordozhatnak a biológiai sokféleség szempontjából, az ökológiai jelentőségű területek típusainak az 1307/2013/EU rendelet 46. cikkében meghatározott felsorolását ki kell egészíteni az elefántfűvel (*Miscanthus*) és a csészekóróval (*Silphium perfoliatum*) beültetett területekkel. Figyelembe véve, hogy a növénytakaró típusa kedvezően befolyásolhatja a parlagon hagyott földterületek biológiai sokféleséghez való hozzájárulását, a parlagon hagyott, mézélő növényekkel borított területeket külön ökológiai jelentőségű területtípusként kell elismerni. Következésképpen, az elefántfűvel (*Miscanthus*) és csészekóróval (*Silphium perfoliatum*) beültetett, valamint a parlagon hagyott, mézélő növényekkel borított területekre súlyozási tényezőket kell megállapítani. A súlyozási tényezőket úgy kell megállapítani, hogy azokban tükröződjön a területtípusoknak a biológiai sokféleség szempontjából eltérő jelentősége. Az újabb ökológiai jelentőségű területtípusok bevezetése következtében ki kell igazítani a nitrogénmegkötő növényekkel beültetett területekre és a rövid vágásfordulójú, fás szárú energetikai ültetvényekkel beültetett területekre vonatkozó súlyozási tényezőket, hogy azokban tükröződjön az összes ökológiai jelentőségű területtípus közötti új egyensúly.
- (40) Az 1307/2013/EU rendelet 50. cikke szerinti, fiatal mezőgazdasági termelők részére létrehozott támogatási rendszer alkalmazása során szerzett tapasztalatok szerint egyes esetekben a fiatal mezőgazdasági termelők nem tudják kihasználni a teljes ötéves támogatást. Bár e támogatás középpontjában továbbra is a gazdálkodási tevékenységeiket megkezdő fiatalok új gazdasági tevékenysége áll, a tagállamoknak abban az esetben is meg kell könnyíteniük a fiatal mezőgazdasági termelők számára, hogy a teljes ötéves időtartam alatt igénybe vehessék a fiatal mezőgazdasági termelőknek nyújtott támogatást, ha a fiatal mezőgazdasági termelők közvetlenül az üzem létesítését követően nem nyújtottak be támogatás iránti kérelmet.
- (41) Egyes tagállamok értékelése szerint az 1307/2013/EU rendelet 50. cikke alapján a fiatal mezőgazdasági termelők részére nyújtott támogatás nem elegendő az olyan pénzügyi nehézségek megfelelő kezeléséhez, amelyeket a fiatal mezőgazdasági termelők tevékenységének elkezdése és mezőgazdasági üzemük szerkezeti kiigazítása okoz. Annak érdekében, hogy még jobbak legyenek a fiatal mezőgazdasági termelőknek a gazdálkodásban való részvétellel kapcsolatos kilátásai, a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy dönthessenek úgy, hogy a fiatal mezőgazdasági termelők részére nyújtott támogatás összegének kiszámításához alkalmazott százalékos arányt – az alkalmazott számítási módszertől függetlenül – a 25–50 %-os tartományban mozogva megemelik. Ez a döntés nem érinti a fiatal mezőgazdasági termelők részére nyújtott támogatás finanszírozására fordított közvetlen támogatásra vonatkozó, a nemzeti felső összeghatáruk 2 %-ában meghatározott határértéket.
- (42) Annak érdekében, hogy egyértelműbbé váljon a tagállamok felelősségi köre a termeléstől függő önkéntes támogatás termelést korlátozó jellegével összefüggésben, helyénvaló átdolgozni az 1307/2013/EU rendelet 52. cikkének (5) és (6) bekezdését. Mivel ez az átdolgozás az érintett rendelkezésekkel kapcsolatosan a jelenlegi, 2015. január 1-jétől érvényes gyakorlatot tükrözi, helyénvaló, hogy ez a 2015-ös igénylési évtől legyen alkalmazandó.
- (43) Annak érdekében, hogy a lehető legnagyobb fokú következetesség érvényesüljön az azon ágazatokat célzó uniós rendszerek körében, amelyekben bizonyos években strukturális piaci egyensúlyhiányok tapasztalhatók, fel kell hatalmazni a Bizottságot, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyek lehetővé teszik a tagállamok számára annak eldöntését, hogy a termeléstől függő önkéntes támogatás kifizetését 2020-ig az olyan termelési egységek alapján folytassák, amelyekre vonatkozóan a támogatást a korábbi referencia-időszakban nyújtották.
- (44) A termeléstől függő önkéntes támogatással kapcsolatos rugalmasság növelése érdekében a 2019-es igénylési évtől kezdődő hatállyal a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy évente felülvizsgálják támogatási döntéseiket.
- (45) Úgy tűnik, hogy a termelői szervezetek létrehozásának egyik fő akadálya – elsősorban azokban a tagállamokban, amelyek a szervezettség fokát illetően lemaradásban vannak – a kölcsönös bizalom és a múltbeli tapasztalatok hiánya. Ezzel összefüggésben az említett akadályt ellensúlyozhatja a személyre szabott tanácsadás, amelynek keretében a működő termelői szervezetek átadhatják ismereteiket más termelői szervezeteknek, termelői csoportoknak, illetve egyéni gyümölcs- és zöldségtermelőknek, és ezért a személyre szabott tanácsadást be kell illeszteni a termelői szervezetek célkitűzései közé a gyümölcs- és zöldségágazatban.
- (46) Az ingyenes szétosztásra szánt piaci kivonásokon felül helyénvaló pénzügyi támogatásban részesíteni azokat a személyre szabott tanácsadási tevékenységeket is, amelyek célja, hogy a termelőket olyan szervezetek létrehozására ösztönözze, amelyek teljesítik az elismeréshez szükséges kritériumokat annak érdekében, hogy teljes mértékű uniós finanszírozásban részesülhessenek a meglévő termelői szervezetek operatív programjain belül.

- (47) A válságmegelőzési és válságkezelési intézkedéseket ki kell terjeszteni a kölcsönös kockázatkezelési alapok feltöltésének fedezése érdekében, amelyek új eszközökként segíthetik a válságok elleni küzdelmet, továbbá a gyümölcs- és zöldségfélék piacainak diverzifikálása és megszilárdítása céljára szolgáló promóciót és kommunikációt.
- (48) Az olyan tagállamok tekintetében, ahol a szervezetségi fok jelentős mértékben az uniós átlag alatt van, új rendszert kell kialakítani azon jelenlegi eljárás egyszerűsítése érdekében, mely szerint – az Unió olyan régióiban, ahol a szervezetségi fok különösen alacsony – a tagállamok először engedélyt kapnak, hogy kiegészítő nemzeti pénzügyi támogatást nyújtsanak termelői szervezetek részére, majd ezt követően a nemzeti pénzügyi támogatás egy részét további feltételek teljesítése esetén visszatérítik a számukra. A jelenlegi eljárásról az új rendszerre történő zökkenőmentes átmenet biztosítása érdekében egy éves átmeneti időszakot indokolt biztosítani. Ezért az új rendszert 2019. január 1-től kell alkalmazni.
- (49) A földrajzi jelzéssel ellátott borpárlatoknak a jó hírnévvel való visszaélés kockázatával szembeni védelmének biztosítása érdekében a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy a földrajzi jelzéssel ellátott borok előállítására alkalmas szőlőtelepítésekre vonatkozó engedélyezési szabályokat olyan borokra is alkalmazzák, amelyek a földrajzi jelzéssel ellátott borpárlatok előállítására is alkalmasak.
- (50) A tej- és tejtermékágazatban a szerződések alkalmazása elősegítheti a szereplők felelősségének megerősítését, és felhívhatja figyelmüket arra, hogy jobban figyelembe kell venniük a piac jelzéseit, javítaniuk kell az ártranszmissziót, és a kereslethez kell igazítaniuk a kínálatot, valamint hogy elősegíthetik az egyes tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatok elkerülését. Az ilyen szerződéseknek a tej- és tejtermékágazatban és egyéb ágazatokban való alkalmazásának ösztönzése érdekében a termelők, a termelői szervezetek és társulásaik számára jogosultságot kell biztosítani arra, hogy írásbeli szerződést kérjen még akkor is, ha az érintett tagállam nem tette kötelezővé az ilyen szerződések alkalmazását.
- (51) Bár a nyers tej szállítására vonatkozó szerződések felei az ilyen szerződések elemeiről szabadon tárgyalhatnak, a szerződések alkalmazását kötelezővé tevő tagállamok lehetőséget kaptak arra, hogy előírjanak bizonyos szerződéses rendelkezéseket, különösen a szerződéses minimális időtartamára vonatkozóan. Annak érdekében, hogy a szerződő felek számára a szerződés megszövegezése a szállított mennyiségekre és árakra vonatkozóan egyértelmű legyen, a tagállamok kötelezhetik a szerződő feleket arra, hogy megállapodjanak arról, milyen összefüggés áll fenn egy bizonyos szállítandó mennyiség és az e szállításért fizetendő ár között.
- (52) A termelői szervezetek és társulásaik hasznos szerepet játszhatnak a kínálat összefogása és a forgalmazás javítása, a termelés tervezése és a kereslethez történő igazítása, a termelési költségek optimalizálása és a termelői árak stabilizálása, kutatások folytatása, a legjobb gyakorlatok előmozdítása és a technikai segítségnyújtás, a melléktermékek és a tagjaik számára rendelkezésre álló kockázatkezelési eszközök kezelése terén, hozzájárulva ezáltal a termelők élelmiszerláncban belüli pozíciójának a megerősítéséhez. Tevékenységeik – beleértve az ilyen termelői szervezetek által folytatott, mezőgazdasági termékek kínálatára vonatkozó szerződésekre irányuló tárgyalásokat, valamint a termelői szervezetek társulásait a kínálat összefogása és tagjaik termékeinek forgalomba hozatala esetén – ezért hozzájárulnak a KAP-ra vonatkozóan az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 39. cikkében foglalt célok eléréséhez, mivel megerősítik a mezőgazdasági termelőknek az élelmiszer-ellátási láncban belüli pozícióját és hozzájárulhatnak az élelmiszer-ellátási lánc működésének javulásához. A KAP 2013-as reformjával megerősödött a termelői szervezetek szerepe. Az EUMSZ 101. cikkétől eltérve ezért kifejezetten rendelkezni kell arról, hogy valamennyi olyan ágazatban, amelyre vonatkozóan az 1308/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ létrehozta a piacok közös szervezését, az elismert termelői szervezetek jogosultak olyan tevékenységeket végezni, mint a termelés megtervezése, a költségek optimalizálása, a termelői szervezetek tagjai termékeinek forgalomba hozatala és a szerződésekre irányuló tárgyalások lefolytatása. Ez az eltérés csak azokra a termelői szervezetekre vonatkozhat, amelyek ténylegesen a gazdasági integrációt célzó tevékenységet folytatnak, és amelyek összefogják a kínálati oldalt és tagjaik termékeit hozzák forgalomba. Az EUMSZ 102. cikkének ezen termelői szervezetekre való alkalmazása mellett azonban további biztosítékokat is be kell vezetni annak érdekében, hogy az említett tevékenységek ne zárják ki a versenyt, illetve ne veszélyeztessék az EUMSZ 39. cikkében foglalt célokat. A versenyhatóságok számára biztosítani kell a jogosultságot, hogy fellép-hessenek ilyen esetekben, és úgy határozhassanak, hogy a jövőben e tevékenységeket módosítani kell, azok végzése nem folytatható vagy azok egyáltalán nem végezhetők. Amíg a versenyhatóság nem fogad el határozatot, a termelői szervezetek által végzett tevékenységeket jogszerűnek kell tekinteni. A termelői szervezeteknek az 1308/2013/EU rendelet 156. cikke (1) bekezdése szerint elismert társulási számára lehetővé kell tenni, hogy az általuk végzett tevékenységeket illetően a termelői szervezetekkel azonos mértékben és feltételek mellett élhessenek ezzel az eltéréssel.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1308/2013/EU rendelete (2013. december 17.) a mezőgazdasági termékpiacon közös szervezésének létrehozásáról és a 922/72/EGK, a 234/79/EGK, az 1037/2001/EK és az 1234/2007/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 347., 2013.12.20., 671. o.).

- (53) A termelői szervezeteket az 1308/2013/EU rendelet 1. cikkének (2) bekezdésében említett meghatározott ágazat ismeri el. Mivel azonban a termelői szervezetek egynél több ágazatban is működhetnek, továbbá azon adminisztratív teher elkerülése érdekében, amely akkor állna elő, ha e termelői szervezeteket arra köteleznék, hogy az elismerés céljából több termelői szervezetet is létrehozzanak, a termelői szervezetek számára lehetővé kell tenni, hogy több ágazat vonatkozásában is elismerjék őket. Ugyanakkor ilyen esetekben a szóban forgó termelői szervezetnek minden egyes érintett ágazat vonatkozásában teljesítenie kell az elismerés feltételeit.
- (54) Figyelembe véve azt a szerepet, amelyet a szakmaközi szervezetek az élelmiszer-ellátási lánc működésének javításában játszhatnak, a szakmaközi szervezetek lehetséges céljait ki kell bővíteni úgy, hogy az állategészségügyi, növényvédelmi és környezeti kockázatok megelőzését és kezelését szolgáló intézkedéseket is magukba foglalják.
- (55) A szakmaközi szervezeteket az 1308/2013/EU rendelet 1. cikkének (2) bekezdésében említett valamely meghatározott ágazat alapján ismerik el. Mivel azonban a szakmaközi szervezetek egynél több ágazatban is működhetnek, továbbá azon adminisztratív teher elkerülése érdekében, amely akkor állna elő, ha e szakmaközi szervezeteket arra köteleznék, hogy az elismerés céljából több szakmaközi szervezetet is létrehozzanak, szakmaközi szervezetek számára lehetővé kell tenni, hogy több ágazat vonatkozásában is elismerjék őket. Ugyanakkor ilyen esetekben a szóban forgó szakmaközi szervezetnek minden egyes érintett ágazat vonatkozásában teljesítenie kell az elismerés feltételeit.
- (56) A piaci jelzések megfelelőbb közvetítésének elősegítése, továbbá a termelői árak és a hozzáadott érték közötti kapcsolatnak az ellátási lánc egészében való megerősítése érdekében a mezőgazdasági termelők – ideértve a mezőgazdasági termelők társulásait is – számára lehetővé kell tenni, hogy az első felvásárlóikkal a piaci ártöbbletekre és árveszteségekre is kiterjedő értékmegosztási záradékokról állapodjanak meg. Mivel a szakmaközi szervezetek fontos szerepet játszhatnak az ellátási lánc szereplői közötti párbeszéd lehetővé tételében, valamint a legjobb gyakorlatoknak és a piac átláthatóságának előmozdításában, lehetővé kell tenni számukra, hogy az értékmegosztásra vonatkozó, általános záradékokat alakítsanak ki. Ugyanakkor az értékmegosztási záradékok alkalmazásának a mezőgazdasági termelők, társulásaik és első felvásárlói körében önkéntesnek kell maradnia.
- (57) Az 1308/2013/EU rendelet 188. cikkének alkalmazása során szerzett tapasztalatok szerint nehézkesnek és erőforrás-igényesnek bizonyult, hogy végrehajtási jogi aktusokat kell elfogadni a vámkontingensek elosztásának módjára irányuló egyszerű, matematikai jellegű folyamatok kezelésére, és e megközelítés semmilyen konkrét előnnyel nem járt. A Bizottságnak valójában semmilyen mérlegelési jogköre sincs ezzel összefüggésben, tekintettel arra, hogy a vonatkozó képletet az 1301/2006/EK bizottsági rendelet⁽¹⁾ 7. cikke (2) bekezdése már meghatározta. A kapcsolódó adminisztratív teher enyhítése és a folyamat egyszerűsítése érdekében rendelkezni kell arról, hogy a Bizottság megfelelő internetes közzététel útján nyilvánosságra hozza a vámkontingensek elosztásának eredményeit. Ezen túlmenően külön rendelkezést kell bevezetni arra vonatkozóan, hogy a tagállamok kizárólag azt követően bocsáthatnak ki engedélyeket, hogy a Bizottság az elosztási eredményeket közzétette.
- (58) Annak biztosítása érdekében, hogy a mezőgazdasági termelői vagy gazdálkodói szervezetek, illetve ezek társulásai hatékonyan alkalmazzák az 1308/2013/EU rendelet 209. cikkét, lehetővé kell tenni, hogy ki lehessen kérni a Bizottság véleményét arról, hogy a mezőgazdasági termelői vagy gazdálkodói szervezeteknek, illetve ezek társulásainak megállapodásai, döntései és összehangolt magatartásai mennyire egyeztethetők össze az EUMSZ 39. cikkében foglalt célokkal.
- (59) Annak biztosítása érdekében, hogy hatékony módon és kellő időben végre lehessen hajtani az 1308/2013/EU rendelet azon rendelkezéseit, amelyek lehetővé teszik olyan kollektív megállapodások megkötését és döntések meghozatalát, amelyek a piacokat érintő súlyos egyensúlytalanságok idején az érintett ágazatok ideiglenes stabilizálására irányulnak, az ilyen kollektív fellépések lehetőségeit ki kell terjeszteni a mezőgazdasági termelőkre és a mezőgazdasági termelők társulásaira is. Emellett ezeket az ideiglenes intézkedéseket a továbbiakban nem utolsó lehetőségként kell engedélyezni, hanem azok kiegészíthetők az 1308/2013/EU rendeletben az állami intervenció, a magántárolás és a rendkívüli intézkedések keretében előírt uniós fellépést.
- (60) mivel helyénvaló továbbra is segítséget nyújtani a kvótarendszer megszűnése következtében átmeneti helyzetben lévő tej- és tejtermékágazat számára, továbbá ösztönözni, hogy az ágazat hatékonyabban reagáljon a piaci és áringadozásokra, az 1308/2013/EU rendelet a tej- és tejtermékágazaton belüli szerződéses megállapodások megerősítésére irányuló rendelkezéseinek a továbbiakban határozatlan időre kell szólniuk.
- (61) A mezőgazdasági piacoknak átláthatóknak kell lenniük, az árakkal kapcsolatos információknak pedig valamennyi érintett fél rendelkezésére kell állniuk és hasznára kell válniuk.

⁽¹⁾ A Bizottság 1301/2006/EK rendelete (2006. augusztus 31.) az importengedélyek rendszere alá tartozó mezőgazdasági termékek behozatali vámkontingenseinek kezelésére vonatkozó közös szabályok megállapításáról (HL L 238., 2006.9.1., 13. o.).

- (62) Az 1308/2013/EU rendelet VIII. melléklete II. része A. szakaszának alkalmazása révén szerzett tapasztalatok szerint nehézkesnek és erőforrás-igényesnek bizonyult, hogy végrehajtási jogi aktusokat kell elfogadni a borra vonatkozó alkoholtartalom-növelési korlátok kis mértékű, nem vitatott technikai jellegű emelésének jóváhagyására vonatkozóan, és e megközelítés semmilyen konkrét előnnyel nem járt. A kapcsolódó adminisztratív teher csökkentése és a folyamat egyszerűsítése érdekében rendelkezni kell arról, hogy azok a tagállamok, amelyek az említett eltérés alkalmazása mellett döntenek, értesítik a Bizottságot az ilyen döntésükről.
- (63) A 652/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ kizárólag a többéves nemzeti programok jóváhagyása esetén lehetővé teszi a költségvetési kötelezettségvállalások éves részletekre bontását az állatbetegségek és a zoonózisok felszámolását, ellenőrzését és felügyeletét célzó programok, a károsítókra vonatkozó felmérési programok, valamint az Unió legkülső régióiban a károsítók elleni védekezésre irányuló programok tekintetében. Az egyszerűsítés, valamint az adminisztratív teher csökkentése érdekében ezt a lehetőséget az említett rendeletben előírt más tevékenységekre is ki kell terjeszteni.
- (64) Az e rendeletet érintő módosítások 2018. január 1-től történő alkalmazása érdekében ennek a rendeletnek az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon kell hatályba lépnie.
- (65) Az 1305/2013/EU, az 1306/2013/EU, az 1307/2013/EU, a 1308/2013/EU és a 652/2014/EU rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 1305/2013/EU rendelet módosítása

Az 1305/2013/EU rendelet a következőképpen módosul:

1. a 2. cikk (1) bekezdésének második albekezdése a következőképpen módosul:

a) az n) pont helyébe a következő szöveg lép:

„n) „fiatal mezőgazdasági termelő” olyan személy, aki a kérelem benyújtásának időpontjában legfeljebb 40 éves, megfelelő szakképzettséggel és szakmai alkalmassággal rendelkezik, és első alkalommal kezd gazdálkodni valamely mezőgazdasági üzemben az adott mezőgazdasági üzem vezetőjeként; a létesítést végezheti egyedül vagy más mezőgazdasági termelőkkel együtt, annak jogi formájától függetlenül;”

b) a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„s) »üzem létesítésének napja«: az a nap, amikor a kérelmező elvégzi vagy befejezi az n) pontban említett létesítéssel kapcsolatos tevékenység(ek)et.”;

2. a 8. cikk (1) bekezdése h) pontjának ii. alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„ii. minden egyes intézkedés, a meghatározott mértékű EMVA-hozzájárulással támogatott minden művelet típus, a 3. cikk (1) bekezdésében és a 39a. cikkben említett művelet típus és a technikai segítségnyújtás vonatkozásában a teljes tervezett uniós hozzájárulást és az EMVA-ból származó hozzájárulás alkalmazandó mértékét tartalmazó táblázat. Ebben a táblázatban adott esetben külön-külön kell feltüntetni az EMVA-ból a kevésbé fejlett régiók, illetve az egyéb régiók számára nyújtott hozzájárulás mértékét;”

3. a 14. cikk (4) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Az ezen intézkedés keretében támogatható költségek a tudásátadásra vagy a tájékoztatásra irányuló tevékenység megszervezésének és lebonyolításának költségei. A demonstráció eredményeként létrehozott infrastruktúrát a művelet befejezését követően használni lehet. A demonstrációs projektek esetében a támogatás a kapcsolódó beruházási költségek fedezésére is kiterjedhet. A résztvevők utazási és szállásköltségei, napidíja, valamint a mezőgazdasági termelők helyettesítésének költségei szintén támogathatók. A kedvezményezett részére az e bekezdés alapján megállapított valamennyi költséget meg kell téríteni.”;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 652/2014/EU rendelete (2014. május 15.) az élelmiszerláncról, az állategészségügyről és állatjólétéről, valamint a növényegészségügyről és a növényi szaporítóanyagokkal kapcsolatos kiadások kezelésére vonatkozó rendelkezések megállapításáról, a 98/56/EK, a 2000/29/EK és a 2008/90/EK tanácsi irányelv, a 178/2002/EK, a 882/2004/EK és a 396/2005/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet, a 2009/128/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és az 1107/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 66/399/EGK, a 76/894/EGK és a 2009/470/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 189., 2014.6.27., 1. o.).

4. a 15. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az (1) bekezdés a) és c) pontjával összhangban nyújtott támogatás kedvezményezettje vagy a tanácsadási vagy képzési szolgáltatás nyújtója vagy az irányító hatóság. Amennyiben az irányító hatóság a kedvezményezett, a tanácsadási vagy képzési szolgáltatás nyújtóját az irányító hatóságtól funkcionálisan független szervezetnek kell kiválasztania. Az (1) bekezdés b) pontja szerinti támogatást az üzemvezetési, helyettesítési, mezőgazdasági tanácsadási, illetve erdőgazdálkodási tanácsadási szolgáltatás létrehozására kiválasztott hatóságnak vagy szervezetnek kell odaítélni.”;

b) a (3) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A tanácsadásra kiválasztott hatóságoknak vagy szervezeteknek rendelkezniük kell a megfelelő erőforrásokkal, azaz rendszeres képzésben részesülő és megfelelő szakképesítéssel rendelkező személyzettel, valamint a tanácsadási tevékenység körébe tartozó szakterületeken tanácsadási tapasztalattal és megbízhatósággal. Ezen intézkedés keretében a szolgáltatókat olyan kiválasztási eljárással kell kiválasztani, amely nyitva áll állami és magánjogi szervezetek előtt egyaránt. Az említett kiválasztási eljárásnak objektívnek kell lennie, és abból összeférhetetlenség esetén ki kell zárni az érintett jelölteket.”;

c) a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3a) . cikk alkalmazásában a tagállamoknak a 65. cikk (1) bekezdésével összhangban az összes ellenőrzést a tanácsadási vagy képzési szolgáltatás nyújtójának szintjén kell elvégezniük.”;

5. a 16. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés bevezető része helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az ezen intézkedés szerinti támogatás a mezőgazdasági termelőknek és mezőgazdasági termelők csoportjainak a következő rendszerekhez való csatlakozásához, illetve a megelőző öt évben azokban történő részvételéhez nyújtható.”;

b) a (2) és (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az ezen intézkedés értelmében nyújtott támogatás kiterjedhet az e cikk (1) bekezdésével összhangban támogatott minőségrendszerek alá tartozó termékek tekintetében a termelők csoportjai által végzett tájékoztatási és promóciós tevékenységek során felmerülő költségek fedezésére is. Az 1303/2013/EU rendelet 70. cikkének (3) bekezdésétől eltérve ezeket a tevékenységeket csak a belső piacon lehet gyakorolni.

(3) Az (1) bekezdés szerinti támogatást évente, legfeljebb ötéves időtartamra lehet odaítélni ösztönző jellegű kifizetésként, amelynek a szintjét a támogatott rendszerekben való részvétel kapcsán felmerülő állandó költségek szintjével összhangban kell megállapítani.

Abban az esetben, ha az (1) bekezdés szerinti támogatás iránt benyújtott kérelmet megelőző kezdeti részvételtől van szó, a maximális ötéves időtartamot annyi évvel kell csökkenteni, amennyi a minőségrendszerhez történő kezdeti csatlakozás és a támogatás iránti kérelem között eltelt.

E bekezdés alkalmazásában „állandó költségek”-nek a támogatott minőségrendszerbe való belépéssel és az abban való részvételhez kapcsolódó éves hozzájárulással összefüggésben felmerült költségek tekintendők, szükség esetén beleértve a rendszer előírásainak való megfelelés igazolásához szükséges ellenőrzésekre fordított kiadásokat is.

E. cikk alkalmazásában „mezőgazdasági termelő”-nek az 1307/2013/EU rendelet – az érintett tagállamban alkalmazandó – 9. cikke szerinti aktív mezőgazdasági termelő tekintendő.”;

6. a 17. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) a halászati termékek kivételével az EUMSZ I. mellékletének hatálya alá tartozó mezőgazdasági termékek, illetve a gyapot feldolgozásához, értékesítéséhez és/vagy fejlesztéséhez kapcsolódnak; a termelési folyamat eredménye olyan termék is lehet, amely nem tartozik az említett melléklet hatálya alá; amennyiben a támogatást finanszírozási eszközök formájában nyújtják, úgy az input az említett melléklet hatályán kívüli termék is lehet, feltéve, hogy a beruházás egy vagy több uniós vidékfejlesztési prioritáshoz hozzájárul.”

b) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) Támogatás ítéltető oda olyan fiatal mezőgazdasági termelők számára, akik első alkalommal kezdenek gazdálkodni valamely mezőgazdasági üzemben az adott mezőgazdasági üzem vezetőjeként, a mezőgazdasági termelésre vonatkozó uniós előírásoknak – így például a munkahelyi biztonság – való megfelelést célzó beruházások tekintetében. Az ilyen támogatás a vidékfejlesztési programban foglaltak szerint az üzem létesítésének napjától számított legfeljebb 24 hónapos időtartamra, vagy pedig a 19. cikk (4) bekezdésében említett üzleti tervben meghatározott intézkedések befejezéséig nyújtható.”;

7. a 19. cikk a következőképpen módosul:

a) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Az (1) bekezdés a) pontjának i. alpontja szerinti támogatás iránti kérelmet legkésőbb 24 hónappal az üzem létesítésének napját követően kell benyújtani.

Az (1) bekezdés a) pontja szerinti támogatás nyújtásának feltétele az üzleti terv benyújtása. Az üzleti terv végrehajtását a támogatás odaítéléséről szóló határozat meghozatalának időpontjától számított kilenc hónapon belül meg kell kezdeni. Az üzleti terv maximális időtartama öt év.

Az üzleti tervnek tartalmaznia kell, hogy a fiatal mezőgazdasági termelő a támogatás odaítéléséről szóló határozat időpontjától számított 18 hónapon belül megfelel az 1307/2013/EU rendelet – az érintett tagállamban alkalmazandó – 9. cikkének.

A tagállamok a 2. cikk (1) bekezdésének s) pontjában említett tevékenység(ek)et a vidékfejlesztési programokban határozzák meg.

A tagállamok kedvezményezettenkénti vagy üzemenkénti alsó és felső küszöbértékeket határoznak meg az (1) bekezdés a) pontjának i. és iii. alpontja szerinti támogatásra való jogosultságra vonatkozóan. Az (1) bekezdés a) pontjának i. alpontja szerinti támogatásra vonatkozó alsó küszöbértéknek magasabbnak kell lennie az (1) bekezdés a) pontjának iii. alpontja szerinti támogatásra vonatkozó felső küszöbértéknél. A támogatás kizárólag a mikro- és kisvállalkozások fogalommeghatározása alá tartozó mezőgazdasági üzemek számára ítéltető oda.”;

b) a szöveg a következő (4a) bekezdéssel egészül ki:

„(4a) Az 1303/2013/EU rendelet 37. cikkének (1) bekezdésétől eltérve, az e cikk (1) bekezdése a) pontjának i. alpontja szerinti támogatás finanszírozási eszközök formájában vagy vissza nem térítendő támogatások és finanszírozási eszközök kombinációjaként is nyújtható.”;

c) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) Az (1) bekezdés a) pontja szerinti támogatást legalább két részletben kell folyósítani. A részetek összege fokozatosan csökkenthető. Az utolsó részletnek az (1) bekezdés a) pontjának i. és ii. alpontja alapján történő kifizetése az üzleti terv megfelelő végrehajtásához van kötve.”;

8. a 20. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4) A finanszírozási eszközök formájában nyújtott támogatások esetében a (2) és (3) bekezdés nem alkalmazandó.”;

9. a 23. cikk a következőképpen módosul:

a) a cím helyébe a következő szöveg lép:

„23. cikk

Agrár-erdészeti rendszerek létrehozása, helyreállítása vagy megújítása”;

b) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 21. cikk (1) bekezdésének b) pontja szerinti támogatás magángazdálkodók, települési önkormányzatok és társulásaik számára ítéltető oda, és az agrár-erdészeti rendszerek létrehozásával, helyreállításával és/vagy megújításával kapcsolatos költségekre, valamint a fenntartási költségeket fedező, legfeljebb öt éven át nyújtható hektáronkénti éves támogatásra fordítható.”;

10. a 28. cikk a következőképpen módosul:

a) a (6) bekezdés második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az első albekezdésben említett kifizetések kiszámításakor a tagállamok az 1307/2013/EU rendelet 43. cikkében említett gyakorlatok kettős finanszírozásának kizárása érdekében a szükséges összeget levonják. A tagállamok a levonandó összeget az adott típusú műveletet végző valamennyi kedvezményezettre alkalmazandó rögzített, átlagos összegként is kiszámíthatják.”;

b) a (9) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(9) Támogatásban részesülhetnek a mezőgazdasági genetikai erőforrások – ideértve a nem őshonos erőforrások – megőrzésére, valamint fenntartható használatára és fejlesztésére irányuló, az (1)–(8) bekezdés rendelkezéseiben nem szereplő kötelezettségvállalások. Az ilyen kötelezettségvállalásokat a (2) bekezdésben említettektől eltérő kedvezményezettek is teljesíthetik.”;

11. a 29. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Ezen intézkedés keretében olyan mezőgazdasági termelőknek, illetve mezőgazdasági termelők olyan csoportjainak ítéltethető oda támogatás a mezőgazdasági terület után hektáronként, akik, illetve amelyek önkéntes alapon vállalják, hogy áttérnek a 834/2007/EK rendeletben meghatározott ökológiai gazdálkodási gyakorlatok és módszerek alkalmazására, illetve a jövőben is folytatják azt, és akik – az adott tagállambeli alkalmazás szerint – az 1307/2013/EU rendelet – az érintett tagállamban alkalmazandó – 9. cikke szerinti aktív mezőgazdasági termelőnek minősülnek.”;

b) a (4) bekezdésben a második albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Az első albekezdésben említett kifizetések kiszámításakor a tagállamok a 1307/2013/EU rendelet 43. cikkében említett gyakorlatok kettős finanszírozásának kizárása érdekében a szükséges összeget levonják. A tagállamok a levonandó összeget az alintézkedéseket végző valamennyi kedvezményezettre alkalmazandó rögzített, átlagos összegként is kiszámíthatják.”;

12. a 30. cikk (1) bekezdésének második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az első albekezdésben említett támogatásokhoz kapcsolódó kifizetések kiszámításakor a tagállamok az 1307/2013/EU rendelet 43. cikkében említett gyakorlatok kettős finanszírozásának kizárása érdekében a szükséges összeget levonják. A tagállamok a levonandó összeget az alintézkedéseket végző valamennyi kedvezményezettre alkalmazandó rögzített, átlagos összegként is kiszámíthatják.”;

13. a 31. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A kifizetések olyan mezőgazdasági termelőknek ítéltethők oda, akik vállalják, hogy mezőgazdasági tevékenységüket a 32. cikk alapján kijelölt területeken folytatják, és akik az 1307/2013/EU rendelet – az érintett tagállamban alkalmazandó – 9. cikke szerinti aktív mezőgazdasági termelőnek minősülnek.”;

b) az (5) bekezdés első albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A (2) bekezdésben előírt kifizetéseken felül a tagállamok ezen intézkedés keretében 2014 és 2020 között támogatást nyújthatnak az olyan területeken gazdálkodó kedvezményezetteknek is, amelyek az 1698/2005/EK rendelet 36. cikke a) pontjának ii. alpontja értelmében a 2007–2013-as programozási időszakban támogathatók voltak. Az olyan területeken gazdálkodó kedvezményezettek esetében, amelyek a 32. cikk (3) bekezdésében említett új területmeghatározás alapján már nem minősülnek támogathatóknak, e támogatások egy legfeljebb négyéves időszak alatt fokozatosan csökkennek. Az említett időszak a 32. cikk (3) bekezdésében említett területmeghatározás lezárultánál időpontjában, de legkésőbb 2019-ben kezdődik. A kifizetések a 2007–2013-as programozási időszakra vonatkozó programban az 1698/2005/EK rendelet 36. cikke a) pontja ii. alpontjának megfelelően megállapított átlagos támogatás legfeljebb 80 %-ánál kezdődnek, és 2020-ban legfeljebb 20 %-on fejeződnek be. Amennyiben a támogatás szintje a fokozatos csökkenés következtében elérte a 25 EUR összeget, a tagállamok a támogatást ezen a szinten tarthatják a fokozatos csökkentés időszakának végéig.”;

14. a 33. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Ezen intézkedés keretében azoknak a mezőgazdasági termelőknek ítéltethők oda állattól kifizetések, akik önkéntes alapon vállalják olyan műveletek végrehajtását, amelyek egy vagy több állattól kifizetés teljesítéséből állnak, és akik az 1307/2013/EU rendelet – az érintett tagállamban alkalmazandó – 9. cikke szerinti aktív mezőgazdasági termelőnek minősülnek.”;

15. a 36. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a c) pont helyébe a következő szöveg lép:

„c) kölcsönös kockázatkezelési alapok számára nyújtott pénzügyi hozzájárulások formájában biztosított jövedelemstabilizáló eszköz, amelynek célja ellentételezés nyújtása azoknak a valamennyi ágazatba tartozó mezőgazdasági termelőknek, akiknek a jövedelme jelentős mértékben visszaesett;”

ii. a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„d) kölcsönös kockázatkezelési alapok számára nyújtott pénzügyi hozzájárulások formájában biztosított ágazatspecifikus jövedelemstabilizáló eszköz, amelynek célja ellentételezés nyújtása azoknak a valamely konkrét ágazatba tartozó mezőgazdasági termelőknek, akiknek jövedelme jelentős mértékben visszaesett.”;

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) . cikk alkalmazásában „mezőgazdasági termelő”-nek az 1307/2013/EU rendelet – az érintett tagállamban alkalmazandó – 9. cikke szerinti aktív mezőgazdasági termelő tekintendő.”;

c) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az (1) bekezdés b), c) és d) pontjának alkalmazásában a »kölcsönös kockázatkezelési alap« olyan, a tagsági viszonytal rendelkező mezőgazdasági termelők biztosítása céljából a tagállam által a nemzeti jogával összhangban akkreditált rendszer, amelynek keretében kompenzációs kifizetésben részesülnek azok a tagsági viszonytal rendelkező mezőgazdasági termelők, akik kedvezőtlen éghajlati jelenségek, állat- vagy növénybetegségek, károsító okozta fertőzés vagy környezeti esemény következtében gazdasági veszteségeket szenvedtek el, illetve akiknek jövedelme jelentős mértékben visszaesett.”;

d) az (5) bekezdés második albekezdését el kell hagyni;

16. a 37. cikk (1) bekezdésének első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 36. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti támogatás kizárólag azon biztosítási szerződések esetében nyújtható, amelyek fedezik a megelőző három évben vagy a megelőző öt éves időszaknak a legmagasabb és a legalacsonyabb érték kizárásával képzett hároméves átlagában a mezőgazdasági termelő átlagos éves termésének több mint 20 %-át elpusztító kedvezőtlen éghajlati jelenség, állat- vagy növénybetegség, kártevőfertőzés vagy környezeti esemény által okozott veszteségeket, illetve valamely, a növénybetegség vagy a kártevőfertőzés felszámolása vagy továbbterjedésének megakadályozása céljából a 2000/29/EK irányelv alapján elfogadott intézkedés által okozott veszteségeket. A mezőgazdasági termelő éves termelésének kiszámítására mutatók alkalmazhatók. Az alkalmazott számítási módszernek lehetővé kell tennie az egyes mezőgazdasági termelők adott évre vetített tényleges veszteségének a megállapítását.”;

17. a 38. cikk a következőképpen módosul:

a) a (3) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az első albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A 36. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett pénzügyi hozzájárulások kizárólag a következőkhöz kapcsolódhatnak:

a) a kölcsönös kockázatkezelési alap létrehozásával kapcsolatos igazgatási költségek, legfeljebb három évre elosztva, fokozatosan csökkentve;

b) a kölcsönös kockázatkezelési alap által a mezőgazdasági termelők számára pénzügyi ellentételezésként kifizetett összegek. Ezenkívül a pénzügyi hozzájárulás kapcsolódhat a kölcsönös kockázatkezelési alap által a mezőgazdasági termelők számára válság esetén nyújtandó pénzügyi ellentételezés céljára, piaci feltételekkel felvett hitelek kamatainak fedezéséhez is;

c) az alapba történő éves befizetések kiegészítése;

d) a kölcsönös kockázatkezelési alap kezdő tőkeállománya.”;

ii. a harmadik albekezdést törölni kell;

b) az (5) bekezdésben az első albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A támogatás mértéke nem haladhatja meg a II. mellékletben megállapított maximális támogatási mértéket. A (3) bekezdés b) pontja szerinti támogatás nyújtásánál figyelembe kell venni a (3) bekezdés c), illetve d) pontja szerint már nyújtott támogatást.”;

18. a 39. cikk a következőképpen módosul:

a) a cím helyébe a következő szöveg lép:

„39. cikk

Jövedelemstabilizáló eszköz a valamennyi ágazatba tartozó mezőgazdasági termelők számára”;

b) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 36. cikk (1) bekezdésének c) pontja szerinti támogatás csak abban az esetben ítéltető oda, ha az adott mezőgazdasági termelő esetében a jövedelem visszaesésének mértéke meghaladja a megelőző három év, illetve a megelőző ötéves időszaknak a legmagasabb és a legalacsonyabb érték kizárásával képzett hároméves átlaga alapján kiszámított átlagos éves jövedelem 30 %-át. A 36. cikk (1) bekezdése c) pontjának alkalmazásában a jövedelem a mezőgazdasági termelő által a piacon szerzett bevételek összege, amelybe beleértendő minden közpénzből származó támogatás, és amelyből le kell vonni a termelési költségeket. A kölcsönös kockázatkezelési alap által a mezőgazdasági termelők javára teljesített kifizetések a jövedelemvesztés kevesebb, mint 70 %-ának erejéig nyújthatnak ellentételezést abban az évben, amikor a termelő az ilyen támogatásra jogosultságot szerez. A mezőgazdasági termelő éves bevételkiesésének kiszámítására mutatók alkalmazhatók.”;

c) a (4) és (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A 36. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett pénzügyi hozzájárulások kizárólag a következőkhöz kapcsolódhatnak:

a) a kölcsönös kockázatkezelési alap létrehozásával kapcsolatos igazgatási költségek, legfeljebb három évre elosztva, fokozatosan csökkentve;

b) a kölcsönös kockázatkezelési alap által a mezőgazdasági termelők számára pénzügyi ellentételezésként kifizetett összegek. Ezenkívül a pénzügyi hozzájárulás kapcsolódhat a kölcsönös kockázatkezelési alap által a mezőgazdasági termelők számára válság esetén nyújtandó pénzügyi ellentételezés céljára, piaci feltételekkel felvett hitelek kamatainak fedezéséhez is;

c) az alapba történő éves befizetések kiegészítése;

d) a kölcsönös kockázatkezelési alap kezdő tőkeállománya.

(5) A támogatás mértéke nem haladhatja meg a II. mellékletben megállapított maximális mértéket. A (4) bekezdés b) pontja szerinti támogatás nyújtásánál figyelembe kell venni a (4) bekezdés c), illetve d) pontja szerint már nyújtott támogatást.”;

19. a szöveg a következ. cikkel egészül ki:

„39a. cikk

Jövedelemstabilizáló eszköz a valamely konkrét ágazatba tartozó mezőgazdasági termelők számára

(1) A 36. cikk (1) bekezdésének d) pontja szerinti támogatás csak olyan, kellően indokolt esetekben ítéltető oda, ha az adott mezőgazdasági termelő esetében a jövedelem visszaesésének mértéke meghaladja a megelőző három év, illetve a megelőző ötéves időszaknak a legmagasabb és a legalacsonyabb érték kizárásával képzett hároméves átlaga alapján kiszámított átlagos éves jövedelem legalább 20 %-át. A mezőgazdasági termelő bevételkiesésének kiszámítására mutatók alkalmazhatók. A 36. cikk (1) bekezdése d) pontjának alkalmazásában a jövedelem a mezőgazdasági termelő által a piacon szerzett bevételek összege, amelybe beleértendő minden közpénzből származó támogatás, és amelyből le kell vonni a termelési költségeket. A kölcsönös kockázatkezelési alap által a mezőgazdasági termelők javára teljesített kifizetések a jövedelemvesztés kevesebb, mint 70 %-ának erejéig nyújthatnak ellentételezést abban az évben, amikor a termelő az ilyen támogatásra jogosultságot szerez.

(2) A 36. cikk (1) bekezdésének d) pontja szerinti támogatás alkalmazásában a 39. cikk (2)–(5) bekezdése alkalmazandó.”;

20. a 45. cikk a következőképpen módosul:

a) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) Az 1303/2013/EU rendelet 37. cikkével összhangban létrehozott finanszírozási eszközök által nyújtott támogatás esetén a forgótőke támogatható kiadásnak minősülhet. Az ilyen támogatható kiadás nem haladhatja meg a 200 000 EUR-t vagy – ha ez magasabb – a beruházás tekintetében támogatható kiadás teljes összegének 30 %-át.”;

b) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(7) A finanszírozási eszközök formájában nyújtott támogatások esetében az (1), a (2) és (3) bekezdés nem alkalmazandó.”;

21. a 49. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az első albekezdéstől eltérve, kivételes és kellően indokolt esetekben, amennyiben az érintett művelettípus jellege miatt kiválasztási kritériumok meghatározása nem lehetséges, úgy az irányító hatóság a monitoring bizottsággal folytatott konzultációt követően másik kiválasztási módszert is meghatározhat, amelyet ismertetni kell a vidékfejlesztési programban.”;

b) a (2) és (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A műveletek kiválasztásáért felelős tagállami hatóság – a 18. cikk (1) bekezdésének b) pontja, a 24. cikk (1) bekezdésének d) pontja, a 28–31., a 33–34. és a 36–39a. cikk szerinti műveletek kivételével – gondoskodik arról, hogy a műveletek kiválasztása az (1) bekezdésben említett kiválasztási kritériumok alapján, átlátható és megfelelően dokumentált eljárásnak megfelelően történjen.

(3) A kedvezményezettek pályázati felhívás alapján, gazdasági, társadalmi és környezeti hatékonysági kritériumokat alkalmazva választhatók ki.”;

c) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4) A finanszírozási eszközök formájában nyújtott támogatások esetében az (1) és (2) bekezdés nem alkalmazandó.”;

22. az 59. cikk (4) bekezdése a következőképpen módosul:

a) az f) pont helyébe a következő szöveg lép:

„f) 100 % az Írországnak juttatott 100 millió EUR összeg esetében, 2011-es árakon, a Portugáliának juttatott 500 millió EUR összeg esetében, 2011-es árakon, valamint a Ciprusnak juttatott 7 millió EUR esetében, 2011-es árakon.”;

b) a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„h) az 1303/2013/EU rendelet 38. cikke (1) bekezdésének (c) pontja szerinti finanszírozási eszköz esetében az említett rendelet 39a. cikkének (13) bekezdésében említett hozzájárulási ráta.”;

23. a 60. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az 1303/2013/EU rendelet 65. cikkének (9) bekezdésétől eltérve, a természeti katasztrófák, katasztrófaesemények vagy kedvezőtlen éghajlati jelenségek, illetve a tagállam vagy régió társadalmi-gazdasági körülményeinek jelentős és hirtelen megváltozása miatt hozott szükséghelyzeti intézkedések esetében a tagállamok a vidékfejlesztési programokban úgy rendelkezhetnek, hogy a program változtatásaihoz kapcsolódó kiadások az adott esemény bekövetkezésének időpontjától számolhatók el.”;

b) a (2) bekezdés második albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Az EUMSZ 42. cikkének hatálya alá tartozó intézkedések keretében végrehajtott beruházási műveletek tekintetében – a 45. cikk (2) bekezdésének c) pontjában meghatározott általános költségek kivételével – kizárólag a kérelem illetékes hatósághoz történő benyújtását követően felmerülő kiadások tekinthetők támogathatóknak. Ugyanakkor a tagállamok programjukban úgy rendelkezhetnek, hogy a természeti katasztrófák, katasztrófaesemények vagy kedvezőtlen éghajlati jelenségek, illetve a tagállam vagy régió társadalmi-gazdasági körülményeinek jelentős és hirtelen megváltozása miatt hozott szükséghelyzeti intézkedésekhez kapcsolódó kiadások, amelyek a kedvezményezettnek az adott esemény bekövetkezése után merültek fel, szintén támogathatók.”;

c) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A kedvezményezetteknek kifizetéseiket számlával és a kifizetést igazoló bizonylatokkal kell alátámasztaniuk. Ha erre nincs mód, a kifizetéseket – kivéve az 1303/2013/EU rendelet 67. cikke (1) bekezdésében, ennek a) pontja kivételével említett támogatási formákat – hasonlóan bizonyító erejű dokumentumokkal kell igazolni.”;

24. a 62. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Amennyiben a támogatás odaítélésére az átalányköltségek, illetve a többletköltségek és az elmaradt bevételek alapján kerül sor, az elmaradt bevételek és a fenntartási költségek tekintetében a 21. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjával összhangban, valamint a 28–31., 33. és 34. cikkel összhangban, úgy a tagállamok gondoskodnak arról, hogy a vonatkozó számítások megfelelőek és pontosak legyenek, és hogy azok elvégzése előzetesen, tisztességes, igazságos és ellenőrizhető számítási módszer alapján történjen. E célból egy, a program végrehajtásáért felelős hatóságoktól funkcionálisan független és megfelelő szakértelemmel rendelkező szervezetnek kell elvégeznie a számításokat, illetve megerősítenie a számítások helytállóságát és pontosságát. A vidékfejlesztési programnak nyilatkozatot kell tartalmaznia a számítások helytállóságáról és pontosságáról.”;

25. a 66. cikk (1) bekezdésének b) pontját el kell hagyni;

26. a 74. cikk a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) a vonatkozó pályázati felhívás közzététele előtt konzultációt folytat és véleményt alkot a finanszírozott műveletek kiválasztási kritériumairól, amelyeket a programozás által támasztott igényeknek megfelelően felül kell vizsgálni.”;

27. a II. melléklet e rendelet I. mellékletének megfelelően módosul.

2. cikk

Az 1306/2013/EU rendelet módosításai

Az 1306/2013/EU rendelet a következőképpen módosul:

1. a 26. cikk a) pontja a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdést el kell hagyni;

b) a (3) és (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A Bizottság a kiigazítási arány alkalmazásának naptári évében június 30-ig végrehajtási jogi aktus útján meghatározza a kiigazítási arányt. Ezt a végrehajtási jogi aktust a 116. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

(4) A Bizottság a kiigazítási arány alkalmazásának naptári évében december 1-ig a rendelkezésére álló új információk alapján végrehajtási jogi aktus útján módosíthatja a (3) bekezdésnek megfelelően meghatározott kiigazítási arányt. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 116. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.”;

2. a 38. cikk (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Felfüggesztő hatályú jogi eljárások vagy közigazgatási jogorvoslati eljárások esetén – az eljárások idejére és az érintett műveletekkel kapcsolatos összeg tekintetében – megszakad a kötelezettségvállalás automatikus visszavonására vonatkozóan az (1) és (2) bekezdésben említett időszak, feltéve, hogy a tagállam az N+4. év január 31-ig kellően megindokolt értesítést juttat el a Bizottsághoz.”;

3. a 43. cikk (1) bekezdésének a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) a 40., az 52. és az 54. cikk, valamint az EMGA-kiadások tekintetében a 41. cikk (2) bekezdése és az 51. cikk értelmében az Unió költségvetésébe befizetendő összegek, ideértve azok kamatait is;”

4. az 54. cikk (3) bekezdése a) pontjának ii. alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„ii. a kedvezményezett a valamely támogatási rendszer vagy intézkedés keretében teljesített egyéni kifizetéssel összefüggésben visszafizetendő összeg – a kamatokat nem beleszámítva – 100 EUR és 250 EUR közé esik, és az érintett tagállam a nemzeti jogában a nemzeti adósságok be nem hajtására vonatkozóan a visszafizetendő összeggel megegyező vagy annál magasabb küszöbértéket alkalmaz.”;

5. a 63. cikk (1) bekezdése a következő albekezdéssel egészül ki:

„Amennyiben a meg nem felelés nemzeti vagy uniós közbeszerzési szabályokat érint, úgy a támogatás nem kifizetendő vagy visszavonandó részét a meg nem felelés súlyossága alapján és az arányosság elvének megfelelően kell meghatározni. Az ügylet jogszerűsége és szabályszerűsége csak a támogatás ki nem fizetett részének vagy visszavonandó részének szintjéig vizsgálható.”;

6. a 72. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) . cikk (1) bekezdésének a) pontjától eltérve a tagállamok dönthetnek úgy, hogy:

- a) nem kell bejelenteni azokat a legfeljebb 0,1 hektár méretű mezőgazdasági parcellákat, amelyekre nem nyújtottak be támogatási kérelmet, amennyiben az összes ilyen parcella teljes területe nem haladja meg az egy hektárt, és/vagy dönthetnek úgy, hogy az a mezőgazdasági termelő, aki nem nyújt be területalapú közvetlen kifizetés iránti kérelmet, nem köteles nyilatkozni mezőgazdasági parcelláiról, amennyiben a teljes mezőgazdasági terület nem haladja meg az egy hektárt. A mezőgazdasági termelőnek kérelmében minden esetben jeleznie kell, hogy rendelkezik mezőgazdasági parcellákkal, és az illetékes hatóságok kérésére meg kell jelölnie azok földrajzi elhelyezkedését;
- b) az 1307/2013/EU rendelet V. címében említett mezőgazdasági kistermelői támogatási rendszerben részt vevő mezőgazdasági termelők nem kötelesek nyilatkozni arról a mezőgazdasági parcelláról, amelyre nem nyújtottak be támogatási kérelmet, kivéve, ha egyéb támogatáshoz kell ilyen nyilatkozatot tenniük.”;

7. a 75. cikk (1) bekezdésének harmadik és negyedik albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„E bekezdés első és a második albekezdésétől eltérve a tagállamok:

- a) december 1-je előtt, de legkorábban október 16-án, a közvetlen kifizetések legfeljebb 50 %-ának megfelelő összegű előleget fizethetnek;
- b) december 1-je előtt a 67. cikk (2) bekezdésében említett vidékfejlesztési támogatások legfeljebb 75 %-ának megfelelő előleget fizethetnek.

A 67. cikk (2) bekezdésében említett vidékfejlesztési támogatások tekintetében e bekezdés első és a második albekezdését kell alkalmazni a 2019-es igénylési évtől kezdődően benyújtott támogatási, illetve kifizetési kérelmek esetében.”

3. cikk

Az 1307/2013/EU rendelet módosításai

Az 1307/2013/EU rendelet a következőképpen módosul:

1. a 4. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a h) pont helyébe a következő szöveg lép:

„h) »állandó gyepterület és állandó legelő« (a továbbiakban együttesen: állandó gyepterület): gyepterület vagy egyéb egynyári takarmánynövény természetesen (vetés nélküli) vagy művelés útján (vetéssel) történő termesztésére használt, a mezőgazdasági üzem vetésforgójában legalább öt éve nem szereplő földterület, illetve, amennyiben a tagállamok úgy határoznak, olyan földterület, amelyet legalább öt éve nem szántottak fel; e földterület otthont adhat egyéb legeltetés céljára alkalmas fajoknak is, például cserjéknek és/vagy fáknek, továbbá, amennyiben a tagállamok úgy határoznak, egyéb, takarmányként szolgáló fajoknak, például cserjéknek és/vagy fáknek, feltéve, hogy a gyepterület és az egyéb egynyári takarmánynövények túlsúlyban maradnak. A tagállamok dönthetnek úgy, hogy állandó gyepterületnek tekintik:

- i. a legeltetésre alkalmas földterületet, amely a kialakult helyi gyakorlatok részét képezi, és amelyen a gyepterület és az egyéb egynyári takarmánynövények a legeltetési területeken hagyományosan nincsenek túlsúlyban; és/vagy
- ii. a legeltetésre alkalmas földterületet, és amelyen a gyepterület és az egyéb egynyári takarmánynövények a legeltetési területeken nincsenek túlsúlyban vagy nem fordulnak elő;”

ii. a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az első albekezdés f) és h) pontjától eltérve, azok a tagállamok, amelyek 2018. január 1-jét megelőzően engedélyezték a parlagon hagyott földterületek szántóterületként történő nyilvántartását, az említett időpontot követően is engedélyezhetik azt. 2018. január 1-jétől kezdődően a 2018-ban ezen albekezdés értelmében szántóterületként nyilvántartott, parlagon hagyott földterületeket 2023-tól kezdődően vagy azt követően állandó gyepterületként kell nyilvántartani, amennyiben teljesülnek a h) pontban foglalt feltételek.”;

b) a (2) bekezdés a következő albekezdésekkel egészül ki:

„A tagállamok dönthetnek úgy, hogy:

- a) az a földterület, amelyet legalább öt éve nem szántottak fel az (1) bekezdés első albekezdésének h) pontjában említett állandó gyepterületnek kell tekinteni, amennyiben gyepterület vagy egyéb egynyári takarmánynövény természetes (vetés nélküli) vagy művelés útján (vetéssel) történő termesztésére használják, és a mezőgazdasági üzem vetésforgójában legalább öt éve nem szerepelnek;
- b) az állandó gyepterület egyéb takarmánnyként szolgáló fajoknak, például cserjéknek és/vagy fáknek is otthont adhat, feltéve, hogy a gyepterület és az egyéb egynyári takarmánynövények túlsúlyban maradnak az adott területen; és/vagy
- c) azt a legeltetésre alkalmas földterületet, amelyen a gyepterület és az egyéb egynyári takarmánynövények a legeltetési területeken nincsenek túlsúlyban vagy nem fordulnak elő, az (1) bekezdés első albekezdésének h) pontjában említett állandó gyepterületnek tekintik.

A tagállamok – objektív és hátrányos megkülönböztetéstől mentes kritériumok alapján – dönthetnek úgy, hogy e bekezdés harmadik albekezdésének b) és/vagy c) pontja szerinti határozatukat a területük egészére vagy annak egy részére alkalmazzák.

A tagállamoknak 2018. március 31-ig értesíteniük kell a Bizottságot az e bekezdés harmadik és a negyedik albekezdése alapján hozott esetleges határozataikról.”;

2. a 6. cikk (2) bekezdése a következő albekezdéssel egészül ki:

„Amennyiben egy tagállam él a 36. cikk (4) bekezdésének második albekezdésében meghatározott lehetőséggel, úgy a II. mellékletben erre a tagállamra az adott évre vonatkozóan megállapított éves nemzeti felső összeghatár túlléphető az említett albekezdés szerint kiszámított összeggel.”;

3. a 9. cikk a következőképpen módosul:

a) a következő bekezdés kerül beillesztésre:

„(3a) Az (1), (2) és (3) bekezdésen túlmenően a tagállamok dönthetnek úgy, hogy nem részesülnek közvetlen kifizetésben azok a mezőgazdasági termelők, akiknek a mezőgazdasági tevékenységét nem tartják nyilván a nemzeti adó- vagy társadalombiztosítási nyilvántartásban.”;

b) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A (2), (3) és (3a) bekezdés nem alkalmazandó az olyan mezőgazdasági termelőkre, akik az előző évben csupán egy előre meghatározott összeget meg nem haladó közvetlen kifizetésben részesültek. Ezt az összeget a tagállamok határozzák meg objektív kritériumok, például nemzeti vagy regionális sajátosságai alapján, és az összeg nem haladhatja meg az 5 000 EUR-t.”;

c) a (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) A tagállamoknak 2014. augusztus 1-jéig értesíteniük kell a Bizottságot a (2), (3) és (4) bekezdésben említett esetleges határozataikról és 2018. március 31-ig a (3a) bekezdésben említett esetleges határozataikról. Az ilyen határozatok módosítása esetén a tagállamok a módosító határozat meghozatalától számított két héten belül értesítik a Bizottságot.”;

d) . cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(7) A tagállamok 2018-tól vagy bármely későbbi évtől kezdve dönthetnek úgy, hogy elegendő, ha a (2) bekezdés első és második albekezdésének hatálya alá tartozó személyek vagy csoportok a (2) bekezdés harmadik albekezdésében felsorolt három kritérium közül csak egyre vagy kettőre hivatkoznak annak bizonyítása érdekében, hogy aktív mezőgazdasági termelők. A tagállamoknak 2018. március 31-ig értesíteniük kell a Bizottságot az ilyen határozataikról, amennyiben az 2018-tól kezdve alkalmazandó, vagy amennyiben a határozat egy későbbi évtől kezdve alkalmazandó, az alkalmazás kezdetét megelőző év augusztus 1-jéig.

(8) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy 2018-tól vagy bármely későbbi évtől kezdve felhagynak a (2) bekezdés alkalmazásával. A tagállamok 2018. március 31-ig értesítik a Bizottságot erről a határozatukról, amennyiben az 2018-tól kezdve alkalmazandó, vagy amennyiben a határozat egy későbbi évtől kezdve alkalmazandó, az alkalmazás kezdetét megelőző év augusztus 1-jéig.”;

4. a 11. cikk (6) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(6) A tagállamok évente felülvizsgálhatják a támogatások csökkentésére vonatkozóan az e cikkkel összhangban hozott döntéseiket, feltéve, hogy az ilyen felülvizsgálat nem eredményezi a vidékfejlesztésre rendelkezésre álló összegek csökkentését.

A tagállamoknak értesíteniük kell a Bizottságot az e cikknek megfelelően hozott döntéseikről és a 2019-ig terjedő időszak éveire vonatkozó csökkentések eredményeképpen keletkező becsült összegekről az ilyen döntések alkalmazását megelőző év augusztus 1-jéig; az ilyen értesítés utolsó lehetséges időpontja 2018. augusztus 1.”;

5. a 14. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdésben a következő albekezdéssel egészül ki:

„A tagállamok dönthetnek úgy, hogy 2019. naptári évtől kezdődő hatállyal felülvizsgálják az e bekezdésben említett döntéseiket, és az ilyen felülvizsgálaton alapuló döntéseikről 2018. augusztus 1-ig értesítik a Bizottságot. A felülvizsgálaton alapuló ilyen döntések nem eredményezhetik az első, a második, a harmadik és a negyedik albekezdésnek megfelelően a Bizottságnak bejelentett százalékos arány csökkentését.”;

b) a (2) bekezdésben a következő albekezdéssel egészül ki:

„A tagállamok dönthetnek úgy, hogy 2019. naptári évtől kezdődő hatállyal felülvizsgálják az e bekezdésben említett döntéseiket, és az ilyen felülvizsgálaton alapuló döntéseikről 2018. augusztus 1-ig értesítik a Bizottságot. A felülvizsgálaton alapuló ilyen döntések nem eredményezhetik az első, a második, a harmadik és a negyedik albekezdésnek megfelelően a Bizottságnak bejelentett százalékos arány növekedését.”;

6. a 31. cikk (1) bekezdésének g) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„g) amennyiben a tagállamok szükségesnek tartják, az alaptámogatási rendszer keretében nyújtandó támogatási jogosultságok értékét nemzeti vagy regionális szinten lineárisan csökkenthetik az e rendelet 30. cikke (6) bekezdésében említett esetek fedezésére. Ezen túlmenően az e lineáris csökkentést már igénybe vevő tagállamok ugyanabban az évben annak érdekében is alkalmazhatnak lineáris csökkentést az alaptámogatási rendszer keretében nyújtandó támogatási jogosultságok értékére nemzeti vagy regionális szinten, hogy fedezzék az e rendelet 30. cikke (7) bekezdése első albekezdésének a) és b) pontjában említett eseteket.”;

7. a 36. cikk (4) bekezdése a következő albekezdésekkel egészül ki:

„Az egyes tagállamok tekintetében az e bekezdés első albekezdésével összhangban kiszámított összeg – a tárgyév tekintetében a 47. cikk (1) bekezdésének alkalmazásából eredő összeg levonását követően – a II. mellékletben megállapított éves nemzeti felső összeghatár legfeljebb 3 %-ával növelhető. Amennyiben egy tagállam ilyen növelést hajt végre, a növelést a Bizottság figyelembe veszi az e bekezdés első albekezdése értelmében az egységes területalapú támogatási rendszerre vonatkozó éves nemzeti felső összeghatár megállapításakor. Ennek érdekében a tagállamok 2018. január 31-ig értesítik a Bizottságot azokról az éves százalékos arányokról, amelyekkel az e cikk (1) bekezdése szerint kiszámított összegeket 2018-tól kezdve minden naptári évben növelni kell.

A tagállamok évente felülvizsgálhatják az e bekezdés második albekezdésben említett döntésüket, és az alkalmazását megelőző év augusztus 1-jéig tájékoztatják a Bizottságot a felülvizsgálat alapján meghozott döntésükről.”;

8. a 44. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az (1) bekezdés értelmében előírt növénykultúrák számának sérelme nélkül, a (1) bekezdésben meghatározott felső határok nem alkalmazandók olyan üzemek esetén, amelyekben a szántóterület több mint 75 %-át gyeperület vagy az év, illetve a növénytermesztési ciklus jelentős részében víz alatt fekvő növényekkel borított terület. Ilyen esetben a szántóterület fennmaradó részén a fő növénykultúra nem haladhatja meg a fennmaradó szántóterület 75 %-át, kivéve, ha ez a fennmaradó terület gyeperület, egyéb egyéni takarmánynövényekkel bevetett terület vagy parlagon hagyott földterület.”;

b) a (3) bekezdés a) és b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

- „a) amelyek esetében a szántóterület több mint 75 %-át gyeppel vagy egyéb egynyári takarmánynövény termesztésére, hüvelyes növények termesztésére, parlagon hagyott földterületként vagy ezek kombinációjára használják;
- b) amelyek esetében a támogatható mezőgazdasági terület több mint 75 %-a állandó gyepterület és azt gyeppel vagy egyéb egynyári takarmánynövény termesztésére vagy az év, illetve a növénytermesztési ciklus jelentős részében víz alatt fekvő növények termesztésére vagy ezek kombinációjára használják;”

c) a (4) bekezdés második albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A téli terményeket és a tavaszi terményeket különböző növénykultúráknak kell tekinteni, még abban az esetben is, ha ugyanahhoz a nemzetséghez tartoznak. A *Triticum spelta* az ugyanazon nemzetséghez tartozó növénykultúráktól különböző növénykultúrának tekintendő.”;

9. a 46. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés első albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Amennyiben egy mezőgazdasági üzem szántóterülete több, mint 15 hektárt tesz ki, a mezőgazdasági termelőknek gondoskodniuk kell arról, hogy 2015. január 1-jétől kezdődően a mezőgazdasági üzemnek a mezőgazdasági termelő által az 1306/2013/EU rendelet 72. cikke (1) bekezdése első albekezdésének a) pontjával összhangban bejelentett szántóterülete legalább 5 %-ának megfelelő és a tagállam által az e cikk (2) bekezdésének megfelelően ökológiai jelentőségű területnek tekintett terület – beleértve az (2) bekezdés c), d), g), h), k) és l) pontjában említett területeket is – ökológiai jelentőségű terület legyen.”;

b) a (2) bekezdés a) a következőképpen módosul:

i. az első albekezdés a) a következő pontokkal egészül ki:

- „k) elefántfűvel (*Miscanthus*) beültetett területek;
- l) csészekóróval (*Silphium perfoliatum*) beültetett területek;
- m) parlagon hagyott, (virágporban és nektárban gazdag fajokból álló) mézelő növényekkel borított területek.”;

ii. a második albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A mezőgazdasági üzem e bekezdés első albekezdésének g), h), k) és l) pontjában említett területeinek kivételével az ökológiai jelentőségű területnek a mezőgazdasági üzem szántóterületén kell elhelyezkednie. Az e bekezdés első albekezdésének c) és d) pontjában említett területek esetében az ökológiai jelentőségű terület határos is lehet a mezőgazdasági üzemnek azzal a szántóterületével, amelyet a mezőgazdasági termelő az 1306/2013/EU rendelet 72. cikke (1) bekezdése első albekezdésének a) pontjával összhangban bejelentett.”;

c) a (4) bekezdés a) és b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

- „a) amelyek esetében a szántóterület több mint 75 %-át gyeppel vagy egyéb egynyári takarmánynövény termesztésére, parlagon hagyott földterületként, hüvelyes növények termesztésére vagy e célok közül többre is használják;
- b) amelyek esetében a támogatható mezőgazdasági terület több mint 75 %-a állandó gyepterület és azt gyeppel vagy egyéb egynyári takarmánynövény termesztésére vagy az év jelentős részében vagy a növénytermesztési ciklus jelentős részében víz alatt fekvő növények termesztésére vagy e célok közül többre is használják;”

10. az 50. cikk a következőképpen módosul:

a) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A fiatal mezőgazdasági termelők részére nyújtott támogatás mezőgazdasági termelőként öt évig nyújtható, amely időtartam a fiatal mezőgazdasági termelők részére nyújtott támogatás iránti kérelem első alkalommal történő benyújtásakor veszi kezdetét, amennyiben a kérelmet az üzemnek a (2) bekezdés a) pontjában említett létesítését követő öt éven belül benyújtják. Ezt az ötéves időtartamot olyan mezőgazdasági termelők esetében is alkalmazni kell, akik a 2018-as igénylési évet megelőző igényléseik vonatkozásában a fiatal mezőgazdasági termelők részére nyújtott támogatásban részesültek.

Az első albekezdés második mondatától eltérve, a tagállamok dönthetnek úgy, hogy azoknak a fiatal mezőgazdasági termelőknek az esetében, akiknél az üzemnek a (2) bekezdés a) pontjának megfelelő létesítése a 2010 és 2013 közötti időszakra esik, az ötéves időtartamból le kell vonni a (2) bekezdés a) pontjában említett létesítés és a fiatal mezőgazdasági termelők részére nyújtott támogatás iránti kérelem első benyújtása között eltelt évek számát.”;

b) a (6) bekezdés a) és b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) a mezőgazdasági termelő saját vagy szerződéses támogatási jogosultságai átlagértékének 25 %-50 %-a; vagy

b) a 2019-es naptári évre vonatkozó, a II. mellékletben meghatározott nemzeti felső összeghatár rögzített százalékos arányának és a 33. cikk (1) bekezdésével összhangban 2015-ben bejelentett összes támogatható hektár számának hányadosaként kiszámított összeg 25 %-50 %-a. Az említett meghatározott százalékos arány megegyezik a nemzeti felső összeghatár azon részével, amely a 22. cikk (1) bekezdésének megfelelően az alaptámogatási rendszer tekintetében a 2015. évre vonatkozóan megmaradt.”;

c) a (7) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(7) A 36. cikket alkalmazó tagállamok minden évben kiszámolják a fiatal mezőgazdasági termelők részére nyújtott támogatás összegét, amely az egységes területalapú támogatás 36. cikkel összhangban kiszámított összege 25 %-50 %-ának megfelelő érték és a 36. cikk (2) bekezdésével összhangban a mezőgazdasági termelő által bejelentett támogatható hektárok számának szorzataként.”;

d) a (8) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(8) . cikk (6) és (7) bekezdésétől eltérve, a tagállamok a fiatal mezőgazdasági termelők részére nyújtott támogatás összegét minden évben kiszámolhatják a hektáronkénti nemzeti átlagtámogatás 25 %-50 %-ának megfelelő érték és a mezőgazdasági termelő által a 32. cikk (1) bekezdése szerint aktivált jogosultságok számának, illetve a mezőgazdasági termelő által a 36. cikk (2) bekezdésével összhangban bejelentett támogatható hektárok számának szorzataként is.”;

e) a (10) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(10) A (6)–(9) bekezdés alkalmazása helyett a tagállamok mezőgazdasági termelőnként éves átalányösszeget állapíthatnak meg, amelyet egy rögzített hektárszámnak és a (8) bekezdéssel összhangban meghatározott hektáronkénti nemzeti átlagtámogatás 25 %-50 %-ának megfelelő értéknek szorzataként számítanak ki.”;

11. az 52. cikk a következőképpen módosul:

a) az (5) bekezdést el kell hagyni;

b) a (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) A termeléstől függő támogatás olyan termelést korlátozó rendszer, amelyet rögzített területeken és termés-hozamokon vagy rögzített állatlétszámon alapuló éves támogatás formájában kell megvalósítani, és amely nem lépheti túl a tagállamok által az egyes intézkedések vonatkozásában meghatározandó és a Bizottságnak bejelentett pénzügyi felső összeghatárokat.”;

c) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(10) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 70. cikknek megfelelően e rendelet kiegészítéseként felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el olyan intézkedések vonatkozásában, amelyek révén elkerülhető, hogy a termeléstől függő önkéntes támogatásban részesülő kedvezményezetteket az ágazatban tapasztalható strukturális piaci egyensúlyhiány hátrányosan érintse. Ezek a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok lehetővé teszik a tagállamok számára azt, hogy döntsenek a termeléstől függő önkéntes támogatás korábbi referencia-időszakában használt termelési egységek alapján e támogatás 2020-ig tartó további folyósításáról.”;

12. az 53. cikk (6) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(6) A tagállamok bármely év augusztus 1-jéig felülvizsgálhatják az e fejezet alapján hozott döntésüket, és dönthetnek úgy, hogy a következő évtől kezdődő hatállyal:

a) változatlanul hagyják, növelik vagy csökkentik – adott esetben az ott meghatározott kereteken belül – az (1), (2) és (3) bekezdés alapján meghatározott százalékos arányt, illetve változatlanul hagyják vagy csökkentik a (4) bekezdés alapján meghatározott százalékos arányt;

b) módosítják a támogatás odaítélési feltételeit;

c) többé nem nyújtják az e fejezet szerinti támogatást.

A tagállamoknak az első albekezdésben említett időpontig tájékoztatniuk kell a Bizottságot döntésükről.”;

13. a 70. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„2. A Bizottságnak a 2. cikkben, a 4. cikk (3) bekezdésében, a 6. cikk (3) bekezdésében, a 7. cikk (3) bekezdésében, a 8. cikk (3) bekezdésében, a 9. cikk (5) bekezdésében, a 20. cikk (6) bekezdésében, a 35. cikkben, a 36. cikk (6) bekezdésében, a 39. cikk (3) bekezdésében, a 43. cikk (12) bekezdésében, a 44. cikk (5) bekezdésében, a 45. cikk (5) és (6) bekezdésében, a 46. cikk (9) bekezdésében, az 50. cikk (11) bekezdésében, az 52. cikk (9) és (10) bekezdésében, az 57. cikk (3) bekezdésében, az 58. cikk (5) bekezdésében, az 59. cikk (3) bekezdésében, a 64. cikk (5) bekezdésében, a 67. cikk (1) és (2) bekezdésében, valamint a 73. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása hétéves időtartamra szól, 2014. január 1-jétől kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal a hétéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.”;

b) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 2. cikkben, a 4. cikk (3) bekezdésében, a 6. cikk (3) bekezdésében, a 7. cikk (3) bekezdésében, a 8. cikk (3) bekezdésében, a 9. cikk (5) bekezdésében, a 20. cikk (6) bekezdésében, a 35. cikkben, a 36. cikk (6) bekezdésében, a 39. cikk (3) bekezdésében, a 43. cikk (12) bekezdésében, a 44. cikk (5) bekezdésében, a 45. cikk (5) és (6) bekezdésében, a 46. cikk (9) bekezdésében, az 50. cikk (11) bekezdésében, az 52. cikk (9) és (10) bekezdésében, az 57. cikk (3) bekezdésében, az 58. cikk (5) bekezdésében, az 59. cikk (3) bekezdésében, a 64. cikk (5) bekezdésében, a 67. cikk (1) és (2) bekezdésében, valamint a 73. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.”;

c) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A 2. cikk, a 4. cikk (3) bekezdése, a 6. cikk (3) bekezdése, a 7. cikk (3) bekezdése, a 8. cikk (3) bekezdése, a 9. cikk (5) bekezdése, a 20. cikk (6) bekezdése, a 35. cikk, a 36. cikk (6) bekezdése, a 39. cikk (3) bekezdése, a 43. cikk (12) bekezdése, a 44. cikk (5) bekezdése, a 45. cikk (5) és (6) bekezdése, a 46. cikk (9) bekezdése, az 50. cikk (11) bekezdése, az 52. cikk (9) és (10) bekezdése, az 57. cikk (3) bekezdése, az 58. cikk (5) bekezdése, az 59. cikk (3) bekezdése, a 64. cikk (5) bekezdése, a 67. cikk (1) és (2) bekezdése, valamint a 73. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.”;

14. a X. melléklet e rendelet II. mellékletének megfelelően módosul.

4. cikk

Az 1308/2013/EU rendelet módosításai

Az 1308/2013/EU rendelet a következőképpen módosul:

1. a 33. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés f) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„f) válságmegelőzés és válságkezelés, ideértve az egyéb termelői szervezetek, termelői szervezetek társulásai, termelői csoportok vagy egyéni termelők számára nyújtott személyre szabott tanácsadást;”

b) a (3) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

i. a c) és a d) pont helyébe a következő szöveg lép:

„c) promóció és kommunikáció, beleértve a gyümölcs- és zöldségpiacok diverzifikálását és megszilárdítását célzó intézkedéseket és tevékenységeket is akár a megelőzés érdekében, akár válság idején;

d) a kölcsönös kockázatkezelési alapok létrehozásával kapcsolatos adminisztratív költségek támogatása, valamint pénzügyi hozzájárulások a kölcsönös kockázatkezelési alapok feltöltéséhez azon termelő tagoknak fizetett ellentételezést követően, akiknek a kedvezőtlen piaci feltételek következtében jelentős mértékben visszaesett a jövedelme;”

ii. a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„i) egyéb termelői szervezetek, termelői szervezetek társulásai, termelői csoportok vagy egyéni termelők számára nyújtott személyre szabott tanácsadás.”;

c) az (5) bekezdés második és harmadik albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A környezetvédelmi intézkedéseknek tiszteletben kell tartaniuk az 1305/2013/EU rendelet 28. cikkének (3) bekezdésében és 29. cikkének (2) és (3) bekezdésében előírt, az agrár-környezetvédelmi-éghajlati, vagy az ökológiai gazdálkodáshoz kapcsolódó kötelezettségvállalásokra vonatkozó követelményeket.

Amennyiben az 1305/2013/EU rendelet 28. cikkének (3) bekezdése és 29. cikkének (2) és (3) bekezdése szerinti agrár-környezetvédelmi-éghajlati, vagy ökológiai gazdálkodással kapcsolatos kötelezettségvállalások közül egyet vagy többet egy termelői szervezet termelő tagjainak legalább 80 %-a vállalta, akkor e kötelezettségvállalások mindegyike az e bekezdés első albekezdésének a) pontjában említett környezetvédelmi intézkedésnek számít.”;

2. a 34. cikk (4) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Az (1) bekezdésben előírt 50 %-os felső határt 100 %-ra kell emelni a következő esetekben:

a) a gyümölcs- és zöldségfélék piacról történő kivonása, ha az nem haladja meg az egyes termelői szervezetek által forgalmazott termékek mennyiségének 5 %-át, és rendeltetése:

i. ingyenes szétosztás a tagállamok által e célból elismert jótékonyági szervezetek és alapítványok körében a tevékenységük során történő felhasználásra, olyan személyek megsegítésére, akiknek a közsegélyezéshez való jogát a nemzeti jog elismeri, különösen azért, mert a létszükségletek terén hiányt szenvednek;

ii. ingyenes szétosztás a tagállamok által kijelölt büntetés-végrehajtási szervezetek, iskolák, közoktatási intézmények, a 22. cikkben említett intézmények és gyermeküdültetési táborok, valamint kórházak és időszotthonok körében; a tagállamok minden szükséges lépést megtesznek annak biztosítására, hogy az így szétosztott mennyiségek csak az ilyen létesítmények által szokásosan vásárolt mennyiségek kiegészítését képezzék;

b) az 1234/2007/EK rendelet 125e. cikke vagy az 1305/2013/EU rendelet 27. cikke szerint elismert egyéb termelői szervezetek vagy termelői csoportok számára nyújtott – feltéve, hogy ezek a termelői szervezetek vagy termelői csoportok a tagállamoknak az e rendelet 35. cikkének (1) bekezdésében említett régióiból származnak –, vagy az egyéni termelők számára nyújtott személyre szabott tanácsadással kapcsolatos tevékenységek.”;

3. a 35. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„35. cikk

Nemzeti pénzügyi támogatás

(1) A tagállamok azon régióiban, ahol a gyümölcs- és zöldségágazatban a termelők szervezettségének foka jelentősen elmarad az uniós átlagtól, a tagállamok a termelői szervezetek számára a 32. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett pénzügyi hozzájárulás legfeljebb 80 %-át és a bármely ilyen termelői szervezet által forgalmazott termékek értékének legfeljebb 10 %-át kitevő nemzeti pénzügyi támogatást nyújthatnak. Ez a támogatás a működési alapot egészíti ki.

(2) Egy tagállami régióban a termelők szervezettségének foka akkor tekinthető úgy, hogy jelentősen elmarad az uniós átlagtól, ha a szervezettség átlagos foka az operatív program végrehajtását megelőző három egymás követő évben nem érte el a 20 %-ot. A szervezettség fokát az érintett régióban megtermelt és az 1234/2007/EK rendelet 125e. cikke vagy az 1305/2013/EU rendelet 27. cikke szerint elismert termelői csoportok által forgalmazott gyümölcs- és zöldségmennyiség értékének és az adott régióban megtermelt gyümölcs- és zöldségmennyiség összértékének hányadosaként kell kiszámítani.

(3) Az (1) bekezdés szerint nemzeti pénzügyi támogatást nyújtó tagállamok tájékoztatják a Bizottságot a (2) bekezdésben említett kritériumoknak megfelelő régiókról, valamint az említett régiókban működő termelői szervezetek számára nyújtott nemzeti pénzügyi támogatásról.”;

4. a 37. cikk d) pontjának ii. alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„ii. a 33. cikk (3) bekezdése első albekezdésének a), b), c) és i) pontjához kapcsolódó feltételek;”

5. a 38. cikk első bekezdésének i) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„i) válságmegelőzéssel és válságkezeléssel kapcsolatos promóciós, kommunikációs, képzési és személyre szabott tanácsadásra irányuló intézkedések;”

6. a 62. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(5) A tagállamok olyan területekre is alkalmazhatják e fejezetet, amelyeken a 110/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) III. mellékletének megfelelően nyilvántartásba vett földrajzi árujelzőkkel ellátott borpárlatok készítésére alkalmas bort termelnek. E fejezet alkalmazásában ezeket a területeket olyan területként lehet kezelni, ahol az oltalom alatt álló eredetmegjelöléssel vagy oltalom alatt álló földrajzi jelzéssel ellátott borokat lehet termelni.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 110/2008/EK rendelete (2008. január 15.) a szeszes italok meghatározásáról, megnevezéséről, kiszerezéséről, címkézéséről és földrajzi árujelzőinek oltalmáról, valamint az 1576/89/EGK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 39., 2008.2.13., 16. o.);

7. a 64. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés második albekezdésébe a következő pont kerül beillesztésre:

„ca) a kérelmező nem rendelkezhet az e rendelet 71. cikke szerinti engedély vagy az 1234/2007/EK rendelet 85a. és 85b. cikke szerinti telepítési jog nélkül telepített szőlővel;”

b) a (2) bekezdésben a bevezető rész helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Ha az (1) bekezdésben említett jogosult kérelmek által lefedett területek nagysága egy adott évben összességében meghaladja a tagállam által e célra szánt terület nagyságát, az engedélyeket az engedélykérelmek tárgyát képező területek mérete alapján, a hektárok minden kérelmező közötti arányos elosztásának megfelelően kell odaítélni. Az engedélyek odaítélése során kérelmezőnként minimális és/vagy maximális területet lehet meghatározni, továbbá az engedélyek odaítélése részben vagy egészben történhet az alábbi objektív és megkülönböztetésmentes elsőbbségi kritériumok közül egynek vagy többnek megfelelően is;”

c) a következő bekezdés kerül beillesztésre:

„(2a) Ha a tagállam úgy dönt, hogy a (2) bekezdésben említett kritériumok közül egyet vagy többet alkalmaz, kiegészítheti azt, illetve azokat a további feltétellel, hogy a kérelmező természetes személy a kérelem benyújtásának évében legfeljebb 40 éves;”

d) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A tagállamok közlést tesznek az (1), (2) és (2a) bekezdésben említett, általuk alkalmazott kritériumokat, és azokról haladéktalanul értesítik a Bizottságot;”

8. a 148. cikk a következőképpen módosul:

a) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Amennyiben a tagállamok nem élnek az e cikk (1) bekezdésében foglalt lehetőségekkel, a termelő, a termelői szervezet vagy a termelői szervezetek társulása megkövetelheti, hogy a nyers tej valamely nyerstej-feldolgozó részére történő bármely szállításához a felek írásbeli szerződést kössenek, és/vagy az első felvásárlók – az e cikk (4) bekezdésének első albekezdésében foglaltakkal megegyező feltételekkel – szerződésre vonatkozó írásbeli ajánlatot tegyenek.

Amennyiben az első felvásárló a 2003/361/EK ajánlás szerinti mikro-, kis- vagy középvállalkozás, a szerződés és/vagy a szerződéses ajánlat nem kötelező, de ez nem érinti a feleknek azt a lehetőségét, hogy egy szakmaközi szervezet által kidolgozott szabványos szerződésmintát használjanak fel;”

b) a (2) bekezdésben a bevezető rész helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az (1) és az (1a) bekezdésben említett szerződést és/vagy szerződéses ajánlatot;”

c) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az (1) és az (1a) bekezdéstől eltérve, nem írható elő szerződés és/vagy szerződéses ajánlat akkor, ha a nyers tejet szövetkezet tagja szállítja annak a szövetkezetnek, amelynek a tagja, és ha e szövetkezet alapszabálya vagy az abban megállapított, illetve abból eredő szabályok és határozatok a (2) bekezdés a), b) és c) pontjában megállapított rendelkezésekhez hasonló hatályú rendelkezéseket tartalmaznak;”

d) a (4) bekezdés második albekezdésének bevezető része és a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„Az első albekezdés ellenére az alábbiak közül az egyik vagy mindkettő alkalmazandó:

- a) ha egy tagállam úgy dönt, hogy a nyers tej szállítására az (1) bekezdésnek megfelelően kötelezővé teszi írásbeli szerződés megkötését, akkor előírhatja:
 - i. a feleknek arra vonatkozó kötelezettségét, hogy egy meghatározott szállítandó mennyiség és az e szállításért fizetendő ár közötti összefüggésről megállapodjanak;
 - ii. azt a minimális időtartamot, amely csak a mezőgazdasági termelő és a nyers tej első felvásárlója közötti írásbeli szerződésekre alkalmazandó; e minimális időtartamnak legalább hat hónapnak kell lennie, és nem akadályozhatja a belső piac megfelelő működését;”.

9. a 149. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 161. cikk (1) bekezdésének megfelelően elismert, tej- és tejtermék-ágazati termelői szervezetek tárgyalásokat folytathatnak mezőgazdasági termelő tagjaik nevében közös termelésük egy része vagy egésze tekintetében a nyers tejnek a termelő által a nyers tej feldolgozója vagy a 148. cikk (1) bekezdésének harmadik albekezdése szerinti begyűjtője számára történő szállítására vonatkozó szerződésről.”;

10. a 152. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdésben a b) pont helyébe a következő szöveg lép:

„b) a termelők kezdeményezésére jöttek létre és legalább a következő tevékenységek egyikét végzik:

- i. közös feldolgozás;
- ii. közös forgalmazás, ideértve a közös értékesítési platformokat vagy közös szállítást is;
- iii. közös csomagolás, címkézés vagy promóció;
- iv. a minőség-ellenőrzés közös szervezése;
- v. berendezések vagy raktárlétesítmények közös használata;
- vi. a termeléshez közvetlenül kapcsolódó hulladék közös kezelése;
- vii. az inputanyagok közös beszerzése;
- viii. az e bekezdés c) pontjában felsorolt célok elérését célzó bármilyen más közös szolgáltatási tevékenység;”

b) a következő bekezdések kerülnek beillesztésre:

„(1a) Az EUMSZ 101. cikkének (1) bekezdésétől eltérve az e cikk (1) bekezdése alapján elismert termelői szervezetek a tagjaik nevében, a tagok összesített termelésének egésze vagy része tekintetében megtervezhetik a termelést, optimalizálhatják a termelési költségeket, forgalomba hozhatják a mezőgazdasági termékeket és tárgyalásokat folytathatnak a mezőgazdasági termékek szállítására vonatkozó szerződésekről.

Az első albekezdésben említett tevékenységekre a következő esetekben kerülhet sor:

- a) ha az (1) bekezdés b) pontjának i–vii. alpontjában említett tevékenységek közül egyet vagy többet ténylegesen végeznek, hozzájárulva ezzel az EUMSZ 39. cikkében foglalt célkitűzések teljesítéséhez;
- b) ha a termelői szervezet koncentrálja a kínálati oldalt és forgalomba hozza a tagjai által előállított termékeket, függetlenül attól, hogy a mezőgazdasági termékek tulajdonjoga átszáll-e a termelőkről a termelői szervezetre;
- c) függetlenül attól, hogy a kialakított ár a tagok egy részének vagy mindegyikének összesített termelése tekintetében azonos-e;
- d) ha az érintett mezőgazdasági termelők az első albekezdésben említett tevékenységek által érintett termékek vonatkozásában nem tagjai más termelői szervezetnek;
- e) ha a mezőgazdasági termékre nem vonatkozik olyan szállítási kötelezettség, amely a mezőgazdasági termelőnek a nem az érintett termelői szervezethez tartozó szövetkezetben lévő tagságából ered, a szövetkezet alapszabályában meghatározott feltételeknek, vagy az alapszabályban megállapított, illetve abból eredő szabályoknak és határozatoknak megfelelően.

A tagállamok azonban kellően indokolt esetekben eltérhetnek a második albekezdés d) pontjában említett feltételtől, amennyiben a termelői szervezet tagja két különálló, különböző földrajzi helyeken található termelési egységgel rendelkezik.

(1b) E cikk alkalmazásában a termelői szervezetekre történő bármely hivatkozást úgy kell tekinteni, mint amely a termelői szervezeteknek a 156. cikk (1) bekezdése értelmében elismert társulásaira is vonatkozik, amennyiben e társulások teljesítik az e cikk (1) bekezdésében foglalt követelményeket.

(1c) Az 1/2003/EK rendelet 5. cikkében említett tagállami versenyhatóság egyedi esetekben úgy határozhat, hogy a továbbiakban az (1a) bekezdés első albekezdésében említett tevékenységek közül egyet vagy többet módosítani kell, azok végzése nem folytatható vagy azok egyáltalán nem végezhetők, amennyiben úgy ítéli meg, hogy ez a verseny megszűnésének megelőzése érdekében szükséges, illetve amennyiben úgy ítéli meg, hogy az EUMSZ 39. cikkében említett célkitűzések teljesítése veszélyben forog.

Több tagállamot érintő tárgyalások esetén az e cikk első albekezdésében említett határozatot a Bizottság hozza meg, a 229. cikk (2) vagy (3) bekezdésében említett eljárás alkalmazása nélkül.

Amikor a tagállami versenyhatóság e cikk első albekezdése szerint jár el, az első hivatalos vizsgálati intézkedés megkezdését megelőzően vagy azt követően haladéktalanul, írásban tájékoztatnia kell a Bizottságot, a határozatokról pedig azok elfogadását követően haladéktalanul értesítenie kell a Bizottságot.

Az e bekezdésben említett határozatok legkorábban az érintett vállalkozások értesítésének időpontjától kezdődően alkalmazandók.”;

c) a (3) bekezdést törölni kell;

11. a 154. cikk a következőképpen módosul:

a) a következő bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A tagállamok – kérelem alapján – dönthetnek úgy, hogy az 1. cikk (2) bekezdésében említett, több ágazatban is tevékenykedő termelői szervezet számára több elismerést adnak ki, feltéve, hogy az adott termelői szervezet minden olyan ágazatban teljesíti az e cikk (1) bekezdésében említett feltételeket, amelyre vonatkozóan az elismerést kezdeményezi.”;

b) a (2) és (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy a 2018. január 1-jét megelőzően elismert és az e cikk (1) bekezdésében megállapított feltételeket teljesítő termelői szervezeteket a 152. cikk alapján elismert termelői szervezetnek kell tekinteni.

(3) A 2018. január 1-jét megelőzően elismert, de az e cikk (1) bekezdésében foglalt feltételeket nem teljesítő termelői szervezetek esetében a tagállamok legkésőbb 2020. december 31-ig visszavonják az elismerést.”;

12. a 157. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés c) pontja a következő alpontokkal egészül ki:

„xv. a 172a. cikk szerinti, értékmegosztásra vonatkozó, piaci ártöbbletekre és árveszteségekre is kiterjedő egységes záradékok kidolgozása, amelyekben meghatározzák, hogy az érintett termékek piaci árának változásaiból vagy az egyéb árutőzsdei fejleményekből fakadó következmények viselését a felek hogyan osztják meg egymás között;

xvi. az állategészségügyi, növényvédelmi és környezeti kockázatok megelőzését és kezelését szolgáló intézkedések végrehajtása.”;

b) . cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A tagállamok – kérelem alapján – dönthetnek úgy, hogy az 1. cikk (2) bekezdésében említett, több ágazatban tevékenykedő szakmaközi szervezet számára több elismerést adnak ki, feltéve, hogy az adott szakmaközi szervezet minden olyan ágazatban teljesíti az (1) és adott esetben a (3) bekezdésben említett feltételeket, amelyre vonatkozóan az elismerést kezdeményezi.”;

c) a (3) bekezdés c) pontja a következő alpontokkal egészül ki:

- „xii. a 172a. cikk szerinti, értékmegosztásra vonatkozó, piaci ártöbbletekre és árveszteségekre is kiterjedő egységes záradékok kidolgozása, amelyekben meghatározzák, hogy az érintett termékek piaci árának változásából vagy az egyéb árutőzsdei fejleményekből fakadó következmények viselését a felek hogyan osztják meg egymás között;
- xiii. az állategészségügyi, növényvédelmi és környezeti kockázatok megelőzését és kezelését szolgáló intézkedések végrehajtása.”;

13. a 159. cikk címének helyébe a következő szöveg lép:

„Kötelező elismerés”;

14. a 161. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdésben a bevezető rész és az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamoknak – kérelem alapján – termelői szervezetként kell elismerniük a tej- és tejtermékágazatban minden jogi személyt vagy jogi személyek egyértelműen meghatározott részeit feltéve, hogy:

- a) a tej- és tejtermékágazatban működő termelők alapították őket, és e termelők kezdeményezésére jöttek létre és az alábbiakban meghatározott célok egyikének vagy azok közül többnek az elérését tűzik ki célul:
 - i. a termelés megtervezésének és a kereslethez való hozzáigazításának biztosítása, különösen a minőség és a mennyiség tekintetében;
 - ii. a kínálat koncentrációja és a tagok által előállított termékek forgalomba hozatala;
 - iii. a termelési költségek optimalizálása és a termelői árak stabilizálása;”

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy a 2012. április 2-át megelőzően a nemzeti jog alapján elismert és az (1) bekezdésben megállapított feltételeket teljesítő termelői szervezeteket elismert termelői szervezetnek kell tekinteni.”;

15. a 168. cikk a következőképpen módosul:

a) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Amennyiben a tagállamok nem élnek az e cikk (1) bekezdésében foglalt lehetőségekkel, a termelő, a termelői szervezet vagy a termelői szervezetek társulása az 1. cikk (2) bekezdésében említett ágazatokba tartozó mezőgazdasági termékek tekintetében – a tej és tejtermék-, valamint a cukorágazat kivételével – megkövetelheti, hogy a termékeinek valamely feldolgozó vagy forgalmazó részére történő bármely szállításához a felek írásbeli szerződést kössenek és/vagy az első felvásárlók az e cikk (4) bekezdésében és (6) bekezdésében első albekezdésében foglaltakkal megegyező feltételekkel a szerződésre vonatkozó írásbeli ajánlatot tegyenek.

Amennyiben az első felvásárló a 2003/361/EK ajánlás szerinti mikro-, kis- vagy középvállalkozás, a szerződés és/vagy a szerződéses ajánlat nem kötelező, de ez nem érinti a feleknek azt a lehetőségét, hogy egy szakmaközi szervezet által kidolgozott szabványos szerződésmintát használjanak fel.”;

b) a (4) bekezdésben a bevezető rész helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Az (1) és az (1a) bekezdésben említett szerződést és/vagy szerződéses ajánlatot.”;

c) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) Az (1) és az (1a) bekezdéstől eltérve, nem írható elő szerződés és/vagy szerződéses ajánlat akkor, ha a szóban forgó termékeket szövetkezet tagja szállítja annak a szövetkezetnek, amelynek a tagja, és ha e szövetkezet alapszabálya vagy az abban megállapított, illetve abból eredő szabályok és határozatok a (4) bekezdés a), b) és c) pontjában megállapított rendelkezésekhez hasonló hatású rendelkezéseket tartalmaznak.”;

16. a 169., a 170. és a 171. cikket el kell hagyni;

17. a rendelet a következő szakasszal egészül ki:

„5a. szakasz

Értékmegosztási záradékok

172a. cikk

Értékmegosztás

A cukorágazatra vonatkozó egyedi értékmegosztási záradékok sérelme nélkül a mezőgazdasági termelők – ideértve a mezőgazdasági termelők társulásait is – és az első felvásárlók az értékmegosztásra vonatkozó, piaci ártöbbletekre és árveszteségekre is kiterjedő záradékokról állapodhatnak meg, amelyekben meghatározzák, hogy az érintett termékek piaci árának változásából vagy az egyéb árutözsdei fejleményekből fakadó következmények viselését a felek hogyan osztják meg egymás között.”;

18. a 184. cikkben az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az Unióban vagy annak egy részében történő szabad forgalomba hozatalra szánt mezőgazdasági termékek behozatalára, vagy a részben vagy egészben az Unió által kezelendő, az uniós mezőgazdasági termékek harmadik országokba való bevitelére vonatkozó azon vámkontingenseket, amelyek az EUMSZ-nek megfelelően kötött nemzetközi megállapodásokból vagy az EUMSZ 43. cikkének (2) bekezdésével vagy 207. cikkével összhangban elfogadott egyéb jogi aktusból erednek, a Bizottság nyitja meg és/vagy igazgatja az e rendelet 186. cikke szerinti, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok, illetve az e rendelet 187. cikke szerinti végrehajtási jogi aktusok útján.”;

19. a 188. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„188. cikk

A vámkontingensek felosztására vonatkozó eljárás

(1) A Bizottságnak megfelelő internetes közzététel útján nyilvánosságra kell hoznia a vámkontingenseknek a bejelentett kérelmekkel kapcsolatos felosztását, amely a rendelkezésre álló vámkontingenseken és a bejelentett kérelmeken alapul.

(2) Az (1) bekezdésben említett közzététel keretében adott esetben tájékoztatást kell nyújtani az elbírálás alatt álló kérelmek elutasításának, a kérelembenyújtás felfüggesztésének vagy a fel nem használt mennyiségek felosztásának a szükségességéről is.

(3) A tagállamok a megfelelő elosztási együtthatók figyelembevételével a behozatali vámkontingensek és a kiviteli vámkontingensek keretében kért mennyiségek tekintetében – azoknak az (1) bekezdés szerinti, a Bizottság általi közzététele után – behozatali engedélyeket és kiviteli engedélyeket adnak ki.”;

20. a 209. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés második albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Az EUMSZ 101. cikkének (1) bekezdése nem alkalmazandó a mezőgazdasági termelőknek, a mezőgazdasági termelők társulásainak vagy az ilyen szervezetek társulásainak, vagy az e rendelet 152., illetve 161. cikke alapján elismert termelői szervezeteknek vagy a termelői szervezetek az e rendelet 156. cikke alapján elismert társulásainak olyan megállapodásaira, döntéseire és összehangolt magatartására, amelyek mezőgazdasági termékek előállításával vagy értékesítésével, illetve az ilyen termékek tárolására, kezelésére vagy feldolgozására szolgáló közös létesítmények használatára vonatkoznak, kivéve, ha az EUMSZ 39. cikkében meghatározott célok elérése veszélyben forog.”;

b) a (2) bekezdés a következő albekezdésekkel egészül ki az első albekezdés után:

„Mindazonáltal a mezőgazdasági termelők, a mezőgazdasági termelők társulásai vagy az ilyen szervezetek társulásai, vagy az e rendelet 152., illetve 161. cikke alapján elismert termelői szervezetek vagy a termelői szervezetek az e rendelet 156. cikke alapján elismert társulásai kérhetik a Bizottság véleményét e megállapodásoknak, döntéseknek és összehangolt magatartásoknak az EUMSZ 39. cikkében foglalt célkitűzésekkel való összeegyeztethetőségéről.

A Bizottság haladéktalanul foglalkozik a vélemények iránti kérelmekkel, és a hiánytalan kérelem beérkezésétől számított négy hónapon belül elküldi a véleményét a kérelmezőnek. A Bizottság saját kezdeményezésére vagy egy tagállam kérésére módosíthatja a vélemény tartalmát, különösen ha a kérelmező pontatlan információkat adott, vagy visszaélt a véleménnyel.”;

21. a 222. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés bevezető részének helyébe a következő szöveg lép

„(1) A piacon uralkodó súlyos egyensúlytalanságok idején a Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el, amelyek értelmében az EUMSZ 101. cikkének (1) bekezdése nem alkalmazandó a mezőgazdasági termelők, a mezőgazdasági termelők társulásai vagy az ilyen szervezetek által alkotott társulások, illetve az elismert termelői szervezetek, az elismert termelői szervezetek társulásai és az elismert szakmaközi szervezetek megállapodásaira és döntéseire az e rendelet 1. cikkének (2) bekezdésében említett ágazatok egyikében sem, feltéve, hogy a szóban forgó megállapodások és döntések nem ássák alá a belső piac megfelelő működését, kizárólag az érintett ágazat stabilizálására irányulnak, és az alábbi kategóriák közül egynek vagy többnek a keretébe tartoznak:”;

b) a (2) bekezdést el kell hagyni;

22. a 232. cikk (2) bekezdését el kell hagyni;

24. a VII. és a VIII. melléklet e rendelet III. mellékletének megfelelően módosul.

5. cikk

A 652/2014/EU rendelet módosításai

A 652/2014/EU rendelet a következőképpen módosul:

1. a 4. cikk a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Többéves fellépések jóváhagyása esetén a költségvetési kötelezettségvállalások éves részletekre bonthatók. A költségvetési kötelezettségvállalások ilyen bontása esetén a Bizottságnak az éves részleteket a fellépés előrehaladásának, a becsült igényeknek és a rendelkezésre álló költségvetésnek a figyelembevételével kell lekötnie”.

2. a 13. cikk (5) bekezdését el kell hagyni.

3. a 22. cikk (5) bekezdését el kell hagyni.

4. a 27. cikk (5) bekezdését el kell hagyni.

6. cikk

Hatálybalépés és alkalmazás

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2018. január 1-jétől kell alkalmazni.

Azonban:

a) a 3. cikk 11. pontjának a) és b) alpontját 2015. január 1-jétől;

b) az 1. cikk 23. pontjának b) alpontját 2016. január 1-jétől; és

c) a 4. cikk 3. pontját pedig 2019. január 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2017. december 13-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

A. TAJANI

a Tanács részéről

az elnök

M. MAASIKAS

I. MELLÉKLET

Az 1305/2013/EU rendelet II. melléklete a következőképpen módosul:

1. a 17. cikk (3) bekezdésére vonatkozó sorban, Tárgy: Beruházások tárgyi eszközökbe, Mezőgazdasági ágazat, Maximális összeg euróban vagy mérték: 40 %, a negyedik oszlopban, a bevezető rész és az első francia bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Az egyéb régiókban végrehajtott támogatható beruházások összegéből

A fenti mértékek további 20 százalékponttal növelhetők a következők esetében, feltéve, hogy a maximális kombinált támogatási mérték nem haladja meg a 90 %-ot:

— a fiatal mezőgazdasági termelők a vidékfejlesztési programban foglaltak szerint az üzem létesítésének napjától számított legfeljebb öt éves időtartamra vagy pedig a 19. cikk (4) bekezdésében említett üzleti tervben meghatározott intézkedések befejezéséig;”

2. a 17. cikk (3) bekezdésére vonatkozó sorban, Tárgy: Beruházások tárgyi eszközökbe, Az EUMSZ I. mellékletének hatálya alá tartozó termékek feldolgozása és értékesítése, Maximális összeg euróban vagy mérték: 40 %, a negyedik oszlop helyébe a következő szöveg lép:

„Az egyéb régiókban végrehajtott támogatható beruházások összegéből

A fenti mértékek további 20 százalékponttal növelhetők az EIP keretében támogatott műveletek, a kollektív beruházások és az integrált projektek vagy a termelői szervezetek egyesüléséhez kapcsolódó műveletek esetében, feltéve, hogy a maximális kombinált támogatási mérték nem haladja meg a 90 %-ot;”

3. a 37. cikk (5) bekezdésére, a 38. cikk (5) bekezdésére és a 39. cikk (5) bekezdésére vonatkozó sorok helyébe a következő szöveg lép:

„37 cikk (5) bekezdés	Termény-, állat- és növénybiztosítás	70 %	A fizetendő biztosítási díjból
38. cikk (5) bekezdés	Kedvezőtlen éghajlati jelenségek, állat- és növénybetegségek, kártevőfertőzések, valamint környezeti események esetére létrehozott kölcsönös kockázatkezelési alapok	70 %	Támogatható költségekből
39. cikk (5) bekezdés	Jövedelemstabilizáló eszköz	70 %	Támogatható költségekből”

II. MELLÉKLET

Az 1307/2013/EU rendelet X. mellékletében „A 46. cikk (3) bekezdésében említett átváltási és súlyozási tényezők” táblázat a következőképpen módosul:

1. a „Rövid vágásfordulójú, fás szárú energetikai ültetvénnel beültetett területek” című sor helyébe a következő szöveg lép:

„Rövid vágásfordulójú, fás szárú energetikai ültetvénnel beültetett területek (egység: 1 m ²)	n.a.	0,5	0,5 m ² ”
---	------	-----	----------------------

2. a „Nitrogénmegkötő növényekkel beültetett területek” című sor helyébe a következő szöveg lép:

„Nitrogénmegkötő növényekkel beültetett területek (egység: 1 m ²)	n.a.	1	1 m ² ”
---	------	---	--------------------

3. a szöveg az alábbi sorokkal egészül ki:

„Elefántfűvel (<i>Miscanthus</i>) beültetett területek	n.a.	0,7	0,7 m ²
Csészekóróval (<i>Silphium perfoliatum</i>) beültetett területek	n.a.	0,7	0,7 m ²
Parlagon hagyott, (virágporban és nektárban gazdag fajokból álló) mézelő növényekkel borított területek	n.a.	1,5	1,5 m ² ”

III. MELLÉKLET

Az 1308/2013/EU rendelet VII. és VIII. melléklete a következőképpen módosul:

1. a VII. melléklet II. része 1. pontjának c) alpontjában a második franciabekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„— az összes alkoholtartalom felső határa meghaladhatja a 15 térfogatszázalékot az oltalom alatt álló eredetmegjelöléssel rendelkező olyan borok esetében, amelyeket alkoholtartalom-növelés nélkül állítanak elő, vagy alkoholtartalmát kizárólag a VIII. melléklet I. része B. szakaszának 1. pontjában felsorolt részleges sűrítési eljárásokkal növelik, feltéve, hogy az érintett oltalom alatt álló eredetmegjelölés technikai jellegű dokumentációjában szereplő termékleírásban engedélyezett ez a lehetőség;”

2. a VIII. melléklet I. része A. szakaszának 3. pontja helyébe a következő szöveg lép:

„3. A rendkívül kedvezőtlen időjárású években a tagállamok az érintett régiók vonatkozásában kivételesen 0,5 %-kal megemelhetik a 2. pontban megállapított határérték(ek)et. A tagállamoknak a Bizottságot értesíteniük kell a határérték(ek) bármilyen ilyen jellegű megemeléséről.”

A Bizottság nyilatkozatai

1. cikk – Vidékfejlesztés

— A vidékfejlesztési programok időtartamának meghosszabbítása

Az 1305/2013/EU rendelet 10. cikkének (2) bekezdésével összhangban jóváhagyott 2014–2020-as vidékfejlesztési programokhoz kapcsolódó kiadások a kedvezményezettek számára legkésőbb 2023. december 31-ig történő kifizetés esetén továbbra is jogosultak az EMVA-ból való támogatásra. A Bizottság a következő többéves pénzügyi keretre vonatkozó javaslatával összefüggésben 2020 után is foglalkozni fog a vidékfejlesztés támogatásának folytatásával.

— Kockázatkezelés

A Bizottság megerősíti azon szándékát, hogy a közös agrárpolitika korszerűsítéséről és egyszerűsítéséről szóló javaslatával összefüggésben felülvizsgálja a jelenleg az 1305/2013/EU rendeletben foglalt kockázatkezelési eszközök működését és hatékonyságát.

— Szankciók a LEADER vonatkozásában

A Bizottság megerősíti azon szándékát, hogy felülvizsgálja a 809/2014/EU bizottsági végrehajtási rendelet szerinti LEADER-rel kapcsolatos szankciók eredményességét és arányosságát.

2. cikk – Horizontális szabályozás

— Válságtartalék

A Bizottság megerősíti, hogy a mezőgazdasági válságokra képzett tartalék mozgósítása és a pénzügyi fegyelemhez kapcsolódó előirányzatoknak az 1306/2013/EU rendelet 25. cikkében és 26. cikkének (5) bekezdésében előírt visszafizetése felülvizsgálatra kerül a következő többéves pénzügyi keret előkészítése keretében annak érdekében, hogy piaci válság idején hatékony és kellő időben történő beavatkozásra kerülhessen sor.

— Egységes ellenőrzés

Amint azt az új költségvetési rendelet 123. cikkére vonatkozó javaslata is megerősíti, a Bizottság támogatja az egységes ellenőrzési megközelítést. A Bizottság megerősíti továbbá, hogy az 1306/2013/EU rendelettel létrehozott, a mezőgazdasági kiadások kezelésére és ellenőrzésére vonatkozó jelenlegi jogi keret már lehetővé teszi ezt a megközelítést, és hogy ez a megközelítés figyelembevételre került a 2014–2020-as időszakra vonatkozó bizottsági ellenőrzési stratégiában. Megemlítené különösen, hogy ha a tanúsító szerv által az 1306/2013/EU rendelet 9. cikkének (1) bekezdésének megfelelően kiadott vélemény megbízhatónak minősül, akkor ezt a véleményt a Bizottság szem előtt tartja az érintett kifizető ügynökség ellenőrzése szükségességének mérlegelésekor.

3. cikk – Közvetlen kifizetések

— Fehérjeterv

A Bizottság megerősíti azon szándékát, hogy felülvizsgálja a növényi eredetű fehérjék kínálatának és keresletének helyzetét az EU-ban, és megvizsgálja egy „európai növényifehérje-védelmi stratégia” kialakításának lehetőségét annak érdekében, hogy tovább ösztönözze az EU-ban a növényi fehérjék gazdaságos és környezetvédelmi szempontból megfelelő előállítását.

4. cikk – KPSZ

— Önkéntes termeléscsökkentési rendszerek

A Bizottság megerősíti, hogy a mezőgazdasági termékpiacok közös szervezésének létrehozásáról szóló 1308/2013/EU rendelet 219. és 221. cikke már tartalmazza a szükséges jogalapot, amely – a költségvetési források rendelkezésre állására is figyelemmel – megengedi a piaci zavarok és egyéb sajátos problémák kezelését, többek között regionális szinten is, biztosítva a mezőgazdasági termelők közvetlen pénzügyi támogatásának lehetőségét. Ezen túlmenően a Bizottság arra irányuló javaslata, hogy a vidékfejlesztési támogatásról szóló 1305/2013/EU rendeletet ágazatspecifikus jövedelemstabilizáló eszközzel egészítsék ki, lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy vidékfejlesztési programjaik keretében egy adott ágazat mezőgazdasági termelői számára – jövedelmük jelentős csökkenése esetén – kompenzációt biztosítsanak.

A Bizottság megerősíti továbbá, hogy a 219. cikk lehetővé teszi piaci zavar vagy piaci zavar kialakulásának veszélye esetén olyan rendszerek bevezetését, amelyek alapján uniós támogatásban részesülnek azok a termelők, akik vállalják termelésük önkéntes alapon történő csökkentését, beleértve az ilyen rendszer működtetéséhez szükséges részleteket (példa: a Bizottság (EU) 2016/1612 felhatalmazáson alapuló rendelete, HL L 242., 2016.9.9., 4. o.).

— **A több tagállamban működő szakmaközi szervezetek elismerése**

A Bizottság emlékeztet arra, hogy a több tagállamban működő termelői szervezetek, a termelői szervezetek több tagállamban működő társulásai, illetve a több tagállamban működő szakmaközi szervezetek elismerése tekintetében jelenleg az (EU) 2016/232 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet határozza meg a termelői együttműködés szabályait, ideértve az érintett tagállamok közötti szükséges igazgatási együttműködést is. Az említett szabályok működése és megfelelősége felülvizsgálatra kerül a közös agrárpolitika korszerűsítésének és egyszerűsítésének jelenleg zajló folyamata keretében.

— **Tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatok**

A Bizottság megerősíti, hogy az élelmiszer-ellátási láncsal kapcsolatban indított kezdeményezése éppen most halad át a minőségi jogalkotásról szóló iránymutatásokban előírt különböző szakaszokon. A Bizottság az eljárás lezárását követően – lehetőleg 2018 első felében – dönt az esetleges jogalkotási javaslatról.

— **A Bizottság nyilatkozata a termelői együttműködésről**

A Bizottság tudomásul veszi a Parlament és a Tanács közötti, a 152., a 209., a 222. és a 232. cikk módosításáról szóló megállapodást. A Bizottság megjegyzi, hogy a Parlament és a Tanács által elfogadott módosítások jellegüket tekintve érdemi módosítások, és a jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodás 15. pontjában előírt hatásvizsgálat elvégzése nélkül kerültek elfogadásra. Ez nemkívánatos jogi és eljárási bizonytalansághoz vezet, amelynek hatásai és következményei nem ismertek.

Mivel a Bizottság eredeti javaslatának módosításai együttesen a jogi keret jelentős megváltozását eredményezik, a Bizottság aggodalommal állapítja meg, hogy a termelői szervezetek javát szolgáló új rendelkezések némelyike veszélyeztetheti a mezőgazdasági kistermelők életképességét és jóllétét, valamint sértheti a fogyasztók érdekeit. A Bizottság megerősíti kötelezettségvállalását a mezőgazdasági ágazatban folyó hatékony verseny védelmére, és teljeskörűen érvényesíti a közös agrárpolitikának az Európai Unió működéséről szóló szerződés 39. cikkében meghatározott célkitűzéseit. Ebben az összefüggésben a Bizottság megjegyzi, hogy a társjogalkotók által elfogadott módosítások csak igen korlátozott szerepet irányoznak elő mind a Bizottság, mind a nemzeti versenyhatóságok számára a hatékony verseny védelme terén.

A Bizottságnak a „salátarendelet-javaslatra” vonatkozó átfogó megállapodása, mely felöleli a Parlament és a Tanács által elfogadott módosításokat is, nem érinti sem a Bizottság által e területeken a 2020 utáni időszakra vonatkozó közös agrárpolitika reformjával összefüggésben megteendő jövőbeli javaslatokat, sem azon egyéb kezdeményezéseket, amelyek kifejezetten az Európai Parlament és a Tanács által most elfogadott szöveg révén érintett egyes kérdések kezelését célozzák.

A Bizottság sajnálatát fejezi ki azzal kapcsolatban, hogy a társjogalkotók nem kezelték megfelelően azt a helyzetet, hogy a Bizottságnak és a nemzeti versenyhatóságoknak csak igen korlátozott mozgásterük maradt a hatékony verseny védelme érdekében történő fellépésre, és aggodalmát fejezi ki e korlátozásnak a mezőgazdasági termelőkre és a fogyasztókra gyakorolt lehetséges hatásai miatt. A Bizottság felhívja a figyelmet arra, hogy a jogi szöveget a Szerződéssel összhangban kell értelmezni, különösen a Bizottság és a nemzeti versenyhatóságok olyankor történő beavatkozásának lehetősége tekintetében, ha egy jelentős piaci részesedéssel rendelkező termelői szervezet megpróbálja korlátozni tagjai cselekvési szabadságát. A Bizottság sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a jogi szöveg nem biztosítja egyértelműen ezt a lehetőséget.

ISSN 1977-0731 (elektronikus kiadás)
ISSN 1725-5090 (nyomtatott kiadás)

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU